

แนวคิดอะฮาดะฮฺตามทัศนะของชีอะฮฺ

กลุ่มของชีอะฮฺ ได้เกิดขึ้นหลังจากท่านรซูลเสียชีวิต ซึ่งเป็นกลุ่มที่มีแนวคิดใหม่ และมีหลักการและวิถีการทางศาสนาที่แตกต่างจากแนวของท่านรซูล และบรรดาเศาะหาบะฮฺ กลุ่มนี้ได้กระจายไปยังทุกหัวเมืองอย่างรวดเร็วภายใต้การนำของอับดุลลอฮฺ อิบน์ ตะบะ และอิหม่ามของชีอะฮฺทำให้เกิดความมัวหมอง และความยุ่งยากต่างๆ ในสังคมมุสลิม จนทำให้เกิดสงครามญะมัล และซิฟฟิน ตลอดจนเกิดปัญหาต่างๆ ที่นับป่หลายจนเป็นเหตุให้มีการกล่าวหาต่างๆ ต่อบรรดาเศาะหาบะฮฺ ในบทนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอความหมาย ความเป็นมา และแนวคิดของชีอะฮฺเกี่ยวกับบรรดาเศาะหาบะฮฺในสภาพทั่วไป และแนวคิดเกี่ยวกับเศาะหาบะฮฺในการรายงานหะดีษ

ความหมายของชีอะฮฺ

ความหมายของชีอะฮฺเชิงภาษา อัลดฮฺอะรียฺ (มปป. : 3/6) ให้นิยามคำชีอะฮฺ **شيعه** ว่า คือการสนับสนุนและยกย่องบุคคล และปฏิบัติตามคำพูดของเขา

อัซฮฺไบดีฮฺ(มปป. : 5/405) กล่าวว่า คนๆหนึ่งที่ให้การสนับสนุนอีกคนหนึ่งและเป็นพวกเดียวกันกับคนๆนั้น เรียกว่าเป็นชีอะฮฺ (สนับสนุน) ต่อเขา คำเดิมของชีอะฮฺ มาจากคำว่า มุซาอฺวะฮฺ **مُؤَاوِضَةٌ** หมายถึง การยกย่อง และการตอบสนองของความต้องการของเขา

ดังนั้น คำว่า อัชชีอะฮฺ **الشيعه** อัลมุซาอฺวะฮฺ **المُؤَاوِضَةُ** และอัตตะฮฺยาอะฮฺ **التَّضَاعُفِ** จึงหมายถึงการติดตามและเจริญรอยตาม การให้ความช่วยเหลือ และเห็นพ้องกันในเรื่องใดเรื่องหนึ่ง

ความหมายของชีอะฮฺเชิงวิชาการ อิมาม อะบูต หนะสัน อัลดฮฺอะรียฺ¹⁸ (ค.ศ.1980 : 5) กล่าวว่า กลุ่มชีอะฮฺเป็นกลุ่มที่ยกย่องท่านอะลี อิบน์อะบี ฏอลิบ มากกว่าเศาะหาบะฮฺอื่นๆ กลุ่มนี้เรียกอีกชื่อหนึ่ง คือ กลุ่มอัครอหฺฟีฎะฮฺ¹⁹ แปลว่า ผู้ที่ปฏิเสธ เนื่องจากพวกเขาไม่ยอมรับตำแหน่ง

¹⁸ อะบูหนะสัน อะลี อิบน์อุสมานฮฺ อิบน์อุซัยนาต อัล-อฺซอฮาฟี เกิดในเมืองบัลเกาะฮฺ ปี 260 อ.ศ. และเสียชีวิต ปี 324 ที่แบกแดด นับว่าเป็นนักปราชญ์มุสลิมที่สำคัญคนหนึ่งที่ได้เขียนผลงานทางวิชาการ ดังเป็นผู้ยึดแนวของแนวทาจิดฮฺ และกลับตัวสู่อะฮฺลิซุนนะฮฺ ผลงานที่สำคัญของท่านคือ อัลอิมานะฮฺ อัน ดุฎตุดดีฮฺยานะฮฺ และ มวกาลาตุล ชัลลามียีน เป็นต้น (อัลดฮฺอะรียฺ , ค.ศ.1999 : 4/263)

¹⁹ เป็นกลุ่มที่แยกออกจากกลุ่มซัยดียะฮฺ การที่กลุ่มนี้ได้รับฉายานามว่าอัคร-อหฺฟีฎะฮฺนั้น เพราะในสมัยปกครองของอิซาม ท่านซัยยิด อิบน์อะลีได้เดินทางไปเมืองกูฟะฮฺ ถึงที่นั่นชาวชีอะฮฺ ณ เมืองนั้นถามท่านเกี่ยวกับ

บาปและบาปกรรมตา อย่างไรก็ตามในหมู่พวกชีอะฮ์ ชีอะฮ์อะฮ์ และอีกหลายๆ กลุ่ม ของพวกชีอะฮ์ มีความเห็นที่แตกต่างออกไปในเรื่องตำแหน่งอิمام

การใช้คำว่าชีอะฮ์ในสมัยต้นของอิสลาม มิใช่ใช้กับชีอะฮ์ที่เข้าใจกันในทุกวันนี้ แต่ใช้กับผู้คนทั่วไปที่สนับสนุนอีกคนหนึ่ง หรือกลุ่มหนึ่ง ดังปรากฏในเหตุการณ์สงคราม คิฟฟิน ระหว่างมูอาวีเยฮ์ กับอะลี ซึ่งผู้ที่อยู่ร่วมกับท่านอะลีและสนับสนุนท่านเรียกว่าชีอะฮ์อะลี และกลุ่มที่ให้การสนับสนุนมูอาวีเยฮ์เรียกว่า ชีอะฮ์มูอาวีเยฮ์ จะเห็นได้ว่าชีอะฮ์ ในสมัยแรกมิใช่จะเจาะจงเฉพาะผู้สนับสนุนอะลีเท่านั้น แต่หลังจากสงครามคิฟฟินแล้ว กลุ่มของอะลี และกลุ่มของมูอาวีเยฮ์ มีความขัดแย้งกันมากขึ้น จนเกิดแบ่งขั้วทางการเมืองครั้งใหญ่ในสังคมมุสลิม ต่อมากลุ่มผู้สนับสนุนท่านอะลี มีชื่อเรียกกันทั่วไปว่า กลุ่มชีอะฮ์

ประวัติและความเป็นมาของชีอะฮ์ตามทัศนะของอะฮฺลุลสุนนะฮ์

นักวิชาการมุสลิมสายอะฮฺลุลสุนนะฮ์มีมุมมองและมีความเห็นแตกต่างกันเกี่ยวกับประวัติและการกำเนิดของกลุ่มชีอะฮ์ ซึ่งอาจสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มชีอะฮ์เกิดหลังจากที่ท่านรซูล (ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) เสียชีวิต (อิบนุฮัซ มุ.ศ. 1996 : 2/80) เป็นทัศนะของนักวิชาการหลายท่าน เช่น อิบน์คอลลูน อะหมัดฮามิน และนักบูรพาคดีบางท่าน ทัศนะนี้ได้อาศัยรายงานที่บันทึกว่า มีกลุ่มหนึ่งที่ออกมาอ้างตัวว่าเป็นกลุ่มที่สมควรจะเป็นอิمامหรือเคาะลีฟะฮ์แทนท่านรซูล(ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) อิบน์ คอลลูน (ศ.ศ. 1996 : 191) กล่าวว่า หลังจากที่ท่านรซูล(ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม) เสียชีวิตมีวงศ์ศอญาติ (อะฮฺลุลไบตุ) ของท่านกล่าวว่าพวกเขาสมควรที่จะรับตำแหน่งอิمامและดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์แทนท่านรซูล(ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลัม)มากกว่าเคาะฮาบะฮ์อื่นๆ อีก

2. นักปราชญ์กลุ่มหนึ่งเห็นว่า ชีอะฮ์เกิดหลังจากเคาะลีฟะฮ์ที่สามอุษมาน อิบน์ อีฟ ฟ่านถูกฆาตกรรมปี ฮ.ศ. 35 (มุหัมมัด อัลฮัยยิด อัลวะเกิ้ล , ค.ศ. 1991 : 401) และอิบนุฮัซ มุ (ค.ศ. 1996:2/8) กล่าวว่า หลังจากที่อุษมานปกครองมะดีนะฮ์มาเป็นเวลา 12 ปี เกิดการขัดแย้งใน ความเป็นผู้นำระหว่างผู้คนในสมัยนั้น การขัดแย้งดังกล่าวก่อให้เกิดกลุ่มรอฟีฎะฮ์ขึ้น ส่วนผู้ที่เริ่มปลุกฝั่งแนวคิดรอฟีฎะฮ์นี้คืออับดุลเลาะฮ์ อิบน์สะบะ ซึ่งนับว่าเขาเป็นผู้ริเริ่มแต่ความชั่วร้ายใน ช่วงท้ายของการปกครองของอุษมาน นักวิชาการมุสลิมส่วนใหญ่ในยุคเก่าและยุคใหม่ต่างมีความเห็นเหมือนกันว่าอับดุลเลาะฮ์ อิบน์ สะบะ เป็นผู้วางรากฐานแรกของนิกายชีอะฮ์ซึ่งข้อมูลนี้เป็นที่ทราบกันดีในหมู่อะฮฺลุลสุนนะฮ์และชีอะฮ์

3. นักปราชญ์บางคนเห็นว่า ซีโอะฮู เกิดในปี อ.ศ. 37 (ราชบัณฑิตยสถาน อธิบายศัพท์, อ.ศ.1404 : 5) ตรง กับ ปี 657 ค.ศ. ในปีนั้นได้เกิดเหตุการณ์สงครามศักราช ระหว่างกองทัพอะลี และกองทัพมุฮอวิยะฮู

4. ซีโอะฮูเกิดหลังจากการเสียชีวิตของท่านอะลี อิบน์ อะบีฏอลิบ ช่วงปี 40 อ.ศ. (อิบน์ อุศสากีร ,ค.ศ.1984 : 10)

5. อีกทัศนะหนึ่งเห็นว่าซีอะฮูเกิดหลังจากการเสียชีวิตของฮัลฟูซัยนุ ในปี 61 อ.ศ. (อ้างถึงใน นาศิรฺ อิบน์ ฮับศิลลาฮฺ อิบน์ อะลี ซัลเคาะฟารีฮฺ , ค.ศ.1994 : 139)

จากหลายๆ ทัศนะพอสรุปได้ว่า กลุ่มซีอะฮูเกิดขึ้นหลังจากอุษมาน อิบน์อัฟฟานถูกฆาตกรรม และแนวคิดกลุ่มนี้ได้แผ่ขยายอย่างชัดเจนหลังสงครามศักราช ในปี 37 อ.ศ.

ประวัติและความเป็นมาของซีอะฮูตามทัศนะของซีอะฮู

ในหมู่นักวิชาการซีอะฮูมีความเห็นที่แตกต่างกันเกี่ยวกับประวัติ และต้นกำเนิดของซีอะฮู ในงานวิจัยนี้ผู้วิจัยจะนำเสนอ 3 ทัศนะที่แตกต่างกันเกี่ยวกับเรื่องนี้

1. จากการบันทึกของอัลกุไดนีฮฺ (อ.ศ.1365 : 1/437) ว่า กลุ่มซีอะฮู เกิดก่อนท่านรูล (เศอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) เขามอบว่า ไม่มีนะบีคนใดที่เกิดในโลกนั้นนอกจากนะบีคนนั้นต้องศรัทธาว่าอะลี เป็นวะละีย ¹² อัลกุไดนีฮฺได้พยายามอ้างหลักฐานมากมายเพื่อยืนยันในเรื่องนี้ เช่น การที่อะลีเป็นวะละียนั้น ได้ถูกบันทึกในซูฮฟ(คัมกีร์)ของนะบีต่าง ๆ แท้จริงอัลลอฮ์ไม่ประทานศาสนทูตมายังโลกนี้ นอกจากจะรับรู้อะลีและรับทราบถึงความเป็นนะบีของมุหัมมัด(เศอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) และความเป็นวะละียของท่านอะลี

2. มีซีอะฮูบางกลุ่มเชื่อว่านะบีมุหัมมัด(เศอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) เป็นผู้ที่ถูกฝังแนวคิดซีอะฮูขึ้นเอง และกลุ่มนี้เกิดในสมัยของท่าน นอกจากนี้แล้วมีบรรดาเศาะหาบะฮ์หลายท่านที่สนับสนุนและยกย่องอะลี และนับถืออะลีเป็นวะละียด้วย(บากิร ชะรีฟ อัลกูรอซี , ค.ศ.1997:12) อัลกุมมีฮฺ ¹³ กล่าวว่า กลุ่มซีอะฮูกลุ่มแรก คือ กลุ่มที่สนับสนุนและยกย่องอะลีทั้งในสมัยท่านรูล (เศอลลัลลอฮุอะลัยฮิวะซัลลิม) และหลังจากนั้น บรรดาเศาะหาบะฮ์เชื่อกันว่าอะลีเป็นอิมาม ซึ่งเศาะหาบะฮ์เหล่านั้นประกอบด้วย อัลมิกดาด อิบน์อัลฮัซมัด อัลกินดีฮฺ ซัลมาน อัลฟารีฮฺ อับดุล

¹² เป็นบุคคลที่ถูกแต่งตั้งให้เป็นผู้นำหลังจากการเสียชีวิตของท่านรูล

¹³ อัลกุมมีฮฺ คือ อะบุลหะสัน อะลี อิบน์อับรอฮีม อิบน์ฮาซิม กัดกุมมีฮฺ นักวิชาการสายซีอะฮูอาศัยช่วงศตวรรษที่ 3

เรน อัสซีฟาเรีย และอัมมาร อิบนุยาสิร เป็นต้น (อัลกุรมีย์ อ้างถึงในบาكير เซวีฟ อัสกูรอซี , ค.ศ.1997 : 22)

3. อิบnul นะดีม¹¹ (ค.ศ.1994 : 219) กล่าวว่า ซืออะฮ์ เกิดในวันที่เกิดสงครามอัลญะมัล ซึ่งอะดีได้ไปหาฏอลหะฮ์ และซูบัยร เพื่อทำสงครามกับบุคคลทั้งสอง จนกว่าพวกเขาจะกลับสู่พระบัญชาของพระองค์อัลลอฮ์ หลังจากนั้นมีการเรียกผู้ที่สนับสนุนและยกย่องอะดีว่าซืออะฮ์

การประณามเศาะหาบะฮ์

โดยทั่วไปซืออะฮ์เห็นว่า การศึกษาที่สำคัญยิ่งอย่างหนึ่ง ซึ่งเป็นบันไดขั้นแรกที่จะนำไปสู่ความจริง คือ การศึกษาเกี่ยวกับเศาะหาบะฮ์ ในเรื่องความศรัทธาและการปฏิบัติของพวกเขา เพราะว่ามันเป็นรากฐานของศาสนา และพวกเขาได้สรุปว่าบรรดาเศาะหาบะฮ์หลังจากสมัยท่านนะบี(คืออัลลิลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม) พวกเขาได้ขัดแย้งกัน แยกแยกกัน ต่ำประณามสาปแช่งกัน และเช่นฆ่ากัน จนกระทั่งต่างฝ่ายต่างสังหารกัน เลยทำให้เกิดมีคณฺหฺนาฟีก คนฟาสิก คนซอลิม (อธรรม) คนบิดเบือนความจริง คนมุรตัด (คนออกจากศาสนา) ในหมู่เศาะหาบะฮ์ จนซืออะฮ์ไม่อาจจะรับหลักการและบทบัญญัติทางศาสนาจากรายงานของพวกเขาได้ หากมิได้มีการตรวจสอบสืบสวนสอบสวน วิพากษ์วิจารณ์ และนำไปเปรียบเทียบเสียก่อน

เศาะหาบะฮ์โดยทั่วไปเป็นคนออกจากศาสนา

ความหึงหวงของซืออะฮ์เศาะหาบะฮ์โดยส่วนใหญ่กลายเป็นกาฟิระ(ผู้ปฏิเสธศรัทธา)หลังจากการสิ้นชีวิตของท่านนะบี ทั้งนี้เนื่องจากเศาะหาบะฮ์ไม่ปฏิบัติคำสั่งของท่านนะบีที่ท่านได้ทำพิธีกรรมให้ท่านอะดี อิบนุ อะบีฏอลิบ ดำรงตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์หลังจากท่านนะบีเสียชีวิต โดยที่พวกเขาได้แต่งตั้งอะบูบักรฺมาดำรงตำแหน่งแทนอะดี จนทำให้เกิดความวุ่นวาย ความระส่ำระสายในสังคมมุสลิม และเกิดสงครามระหว่างเศาะหาบะฮ์ด้วยกัน และเกิดกลุ่มคณฺหฺนาฟีก(ผู้กลับกลอก) และคนตกศาสนาในระหว่างพวกเขาอีกด้วย

อัลกุไลนียฺ(ฮ.ศ. 1365 : 8/245)ได้รายงานว่า เศาะหาบะฮ์ทั้งหลายตกเป็นมุรตัด(ตกศาสนา)หลังจากการเสียชีวิตของท่านนะบี(คืออัลลิลลอฮูอะลัยฮิวะซัลลิม) (เนื่องจากพวกเขาได้ให้สัตยาบันต่ออะบูบักรฺ ให้ดำรงตำแหน่งเป็นเคาะลีฟะฮ์) เว้นสามท่านเท่านั้น คือ อัสมิกาคาด สัลมาน อัลฟาเรีย และอะบูซุรัยร

¹¹ ชื่อเต็มว่า มุหนัมมัด อิบนุฮิซหาค อิบนุญะมัล อิบนุอะมียะฮ์อุฎน อัลนะดีม ผู้มีชื่อในนิกายซืออะฮ์ หนังสือของเขามิ อัลฟีฎริลค เล่มที่ 438 ฮ.ศ. (อัลอิติกลีย , ค.ศ. 1999 : 6/324)

อัลกัซซี⁷⁵ (อ.ศ.1348 : 6) ได้รายงานจากฮานาน อิบนูลดีร์ จากบิดาของเขา ซึ่ง
อะบูญะอูฟิร ได้กล่าวว่า มุสลิมทั้งหมดได้ตกศาสนาภายหลังการเสียชีวิตของท่านนะบี (คือลัทธิ
อะลียะฮ์วะฮิดัลอิม) นอกจาก 3 ท่านเท่านั้น ฉันถามว่า คนทั้งสามมีใครบ้าง ท่านตอบว่า อัลมิก
คาค อิบน์ ฮัต อัลวัต สัลมาน อัลฟาริซีย และอะบูซัรริน อัลฆิฟารี และอะบูญะอูฟิร บอกอีกว่า
บรรดามุฮาญิรีน และบรรดาอันศอรได้กลายเป็นกาไฟร(ออกนอกศาสนา)ยกเว้นสามท่านเท่านั้น
(กล่าวพลางทำมือ) (อัลกัซซี, อ.ศ.1348 : 13)

และในหนังสือต่างๆ ของชีอะฮ์ที่กล่าวถึงเรื่องนี้ต่างมีความเห็นตรงกันว่า จำนวนของ
ผู้ศรัทธาที่แท้จริงในหมู่เศาะหาบะฮ์นั้น มีจำนวนไม่เกิน 7 คน ท่านอะบูญะอูฟิรกล่าวว่า ดังนั้นพวก
เราจึงมีเพียง 7 คนและไม่มีใครนอกจากพวกเขาที่ทราบถึงสิทธิต่างๆ ของท่านผู้นำแห่งศรัทธาชน
คือท่านอะลี อิบน์ อะบีฏอลิบ คนทั้งเจ็ดนี้เท่านั้นที่เป็นเศาะหาบะฮ์ที่แท้จริงของท่านนะบี (อัลกัซซี
, อ.ศ.1348 : 12)

นอกจากนั้นแล้วท่านอะบูญะอูฟิรเคยสอบถามด้วยพระนามของอัลลอฮ์เพื่อยืนยัน
ความจริงให้กับข้ออ้างที่ไม่มีมูลความจริงดังกล่าว ท่านกล่าวว่า ฉันขอสอบถามด้วยพระนามของ
อัลลอฮ์ ผู้ทรงเกรียงไกรว่า ไม่มีใครสามารถสนองคำสัจจาบันของเขา และเชื่อฟังปฏิบัติตามอะลี
อิบนูอะบีฏอลิบได้ นอกจากคน 7 คนเท่านั้น (อัลมุซลิมีย , อ.ศ.1404 : 22/322)

จากข้อมูลข้างต้นจะเห็นได้ว่ากลุ่มชีอะฮ์มีทัศนะว่า บรรดาเศาะหาบะฮ์เป็นผู้ตก
ศาสนาทั้งสิ้นไม่ว่าจะเป็นกลุ่มมุฮาญิรีน กลุ่มอันศอร ชาวบัคฺร⁷⁶ หรือกลุ่มผู้ร่วมสัจจาบันริฎวาน⁷⁷
และเศาะหาบะฮ์คนอื่นๆ นอกจาก 3 คน หรือ 7 คนเท่านั้น

และได้มีการอ้างจากเหตุการณ์ที่ท่านนะบี (คือลัทธิอะลียะฮ์วะฮิดัลอิม)เกิดป่วยหนัก
ก่อนการเสียชีวิตสามวัน ท่านได้ขอกระษาศและปากกาจากบรรดาเศาะหาบะฮ์เพื่อจะบันทึกข้อ
ความไว้ให้พวกเขา เพื่อพวกเขาจะได้ไม่หลงผิดหลังจากท่านจากไป อุมัยร อิบนูลค็อฏฏอบ ก็ได้
กล่าวว่า " ท่านนะบีได้มีอาการเพื่อไปแล้ว เรามีคัมภีร์ของอัลลอฮ์ก็พร้อมแล้ว"⁷⁸ จากเหตุการณ์นี้ ซัย
ยิด อับดุลอะฮ์น ซัฟุดดีน และ ซัยด์ ซะอิม อัลบะชะรีย (พ.ศ.2529 : 527) ได้กล่าวว่า บรรดา
เศาะหาบะฮ์ต่างก็รู้อยู่แล้วว่า ท่านรูลมีความประสงค์อย่างอึงที่จะทำการแต่งตั้งให้ท่านอะลีดำรง

⁷⁵ อัลกัซซี คือ อะบูอุมัยร มุหนิมัด อิบน์ อุมัยร อิบน์ อับดุลอาซิซ อัลกัซซี เป็นนักปราชญ์ชีอะฮ์ที่สำคัญใน
ศตวรรษ ที่ 3 - 4 และเสียชีวิต ปี อ.ศ. 350

⁷⁶ ชาวบัคฺร คือ บรรดาเศาะหาบะฮ์ที่ได้เข้าร่วมทำสงครามกับท่านรูล ณ ที่หนึ่งชื่อบัคฺร ในปี 2 แห่งการฮิจเราะ
ของท่านรูลสู่เมืองมะดีนะฮ์

⁷⁷ คือ บรรดาเศาะหาบะฮ์ที่ได้ให้สัตยาบันต่อท่าน เพื่อทำสงครามกับชาวมักกะฮ์ที่กัฟพวกเขาไม่ให้ไปประกอบ
พิธีฮัจญ์เราะฮ์

⁷⁸ ภายหลังเขียนของหะดีษนี้จะนำเสนอในหัวข้อ 4.4.2.2 ต่อไป

กลุ่มมุฮอฏ็ิบีนก่อน และได้ให้ความประเสริฐแก่กลุ่มนี้มาก ซึ่งชาวมุฮอฏ็ิบีนก็มาจากเผ่ากูรอซัยฮ์ด้วย ดังนั้นกลุ่มมุฮอฏ็ิบีนสมควรที่จะเป็นผู้นำมากกว่ากลุ่มอันศอซุ สัลมานรายงานต่อไปว่า ฉันได้ไปหาท่านอะลีในขณะที่ท่านกำลังอาบน้ำศพของท่านรซูล และฉันได้รายงานต่อท่านถึงสิ่งที่บรรดาเศาะหาบะฮ์ได้กระทำขึ้น สัลมานบอกท่านอะลีว่า ตอนนี้ท่านอะบูบักรุอยู่บนมิมบ์รุของท่านรซูล และข้าขอสาบานว่าจะบุกรุกไม่พอใจที่ประชาชนให้สัตยาบันต่อเขาเพียงมือข้างเดียว แท้จริงเขาต้องการที่จะให้ประชาชนทั้งหลายให้สัตยาบันต่อเขาด้วยมือขวาและมือซ้ายด้วย ท่านอะลีถามว่า ท่านรู้ไหมว่าใครเป็นคนแรกที่ให้สัตยาบันแก่ท่านอะบูบักรุบนมิมบ์รุ สัลมานตอบว่า ฉันไม่ทราบ แต่ที่ฉันเห็นคนที่ไม่ให้สัตยาบันแก่อะบูบักรุที่เข้าร่วมของบะนีสะอีดะฮ์ในขณะที่พวกเขาทำสังคายนาได้เพียงกับชาวอันศอซุ นั่นคือ บะซึฮ์ อิบน์ลอะฮุด อะบูอูไบดะฮ์ อุมัยร และสาลิม ตามลำดับ อะลีบอกฉันไม่ได้ถามเรื่องนั้น แต่ที่ฉันถามคือใครให้สัตยาบันแก่อะบูบักรุในขณะที่ท่านอยู่บนมิมบ์รุ สัลมานตอบว่าฉันไม่ทราบ แต่เท่าที่ฉันเห็นคือมีชายผู้เฒ่าคนหนึ่งได้ไปให้สัตยาบันต่อท่านอะบูบักรุ อะลีตอบว่าชายคนนั้นคืออิบลิส(ซาตาน)

ด้วยเหตุผลดังกล่าวนี้ กลุ่มซ็อญะฮ์จึงได้ให้ความเหมาะสมของการอัลกุรอาน (อัลบุรฮูด :

7) ที่ว่า

وَكَرِهَ إِلَيْكُمْ الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِضْيَانَ

ความว่า " และพระองค์ทรงให้การปฏิเสธศรัทธา ความชั่วช้า และการฝ่าฝืนเป็นที่น่าเกลียดชังแก่พวกเจ้า "

คำว่า *الكفر* ในอายะฮ์นี้ หมายถึง ท่านอะบูบักรุ ชัศศิดดีก (อัลกุโลนีฮ์ , อ.ศ.1365 : 1/426)⁴¹

2. ซ็อญะฮ์กล่าวหาว่า ท่านอะบู บักรุ เป็นผู้กระทำความชั่ว และได้อ้างโองการอัลกุรอาน (อันนะหฺล : 90) พระองค์อัลลอฮ์ตรัสว่า

⁴¹ และดูในอัลกุรอาน (อ.ศ.1404 : 2/319) อัลบะฮ์ฮ์ (อ.ศ.ศ.1380 : 2/64) อัลบะฮ์ฮ์ (อ.ศ.1404 : 2/379) มุหัมมัด อิบน์ รุซุฮ์ อัลมาจินดาญี (อ.ศ.ศ.1379 : 3/94) และชาวอะญัลดิม อัลบะฮ์ฮ์ (อ.ศ.1409 : 585)

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَاءِ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ
الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يُعْظِمُ لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴾

ความว่า " แท้จริงพระองค์อัลลอฮ์ ให้อภัยโทษแก่ความผิดกรรม และทำดี และการ
บริจาคแก่ญาติใกล้ชิด และให้ละเว้นการทำลามก และการทำชั่วช้า และการอธรรม พระ
องค์ทรงดักเตือนพวกเจ้า เพื่อพวกเจ้าได้รำลึก "

ข้ออะฮ์ได้ให้ความหมาย คำว่า الفحشاء หมายถึง ท่านอะบูบักร์ อัศเศาะดีค⁶³ (อัด
ฎุมมีย์ , อ.ศ.1404 : 1/388)

3. ข้ออะฮ์กล่าวว่าท่านอะบู บักร์ เปรียบเสมือน ฟิรเอาวัน⁶⁴ อัลดามัสกี⁶⁵ (อ.ศ.1404 :
24/156) กล่าวว่า ท่านอะบูบักร์นั้น เหมือน ฟิรเอาวัน " เขาเป็นกาฟิรแล้ว และผู้ที่รักเขา ชอบเขา
ก็เป็นกาฟิรด้วย

4. นอกจากนี้แล้ว ชาวฮิญาซได้กล่าวว่าอะบู บักร์ เกลียดท่านหญิงฟาติมะฮ์ บุตรีของ
ท่านรซูล โดยพวกเขาอ้างหะดีษที่ท่านรซูลได้สั่งบรรดาเศาะหาบะฮ์นับถือท่านหญิงฟาติมะฮ์ และ
อย่าทำให้เธอโกรธ ท่านได้กล่าวว่า

فاطمة بضعة مني فمن أغضبها أغضبني

ท่านรซูลกล่าวว่า " ท่านหญิงฟาติมะฮ์เป็นส่วนหนึ่งของฉัน(ดังนั้น)ใคร(เกิดความ)
)โกรธ หรือ ไม่ชอบเธอ เท่ากับผู้นับ โกรธ หรือ ไม่ชอบฉันด้วย " ⁶⁶

⁶³ อดะดูในอัชชียาซีย์ (อ.ศ. 1380 : 2/267) และอัคมัซลีซีย์ (อ.ศ. 1404 : 36/179)

⁶⁴ ฟิรเอาวัน หมายถึง กษัตริย์จำไรล์สมัยอียิปต์โบราณที่เป็นศัตรูกับเหล่าบรรดารซูลของอัลลอฮ์

⁶⁵ อัลดามัสกี คือ มุหัมมัด จิมนู บากิร อิบน์มุหัมมัด อัลมัสลีซีย์ เกิดปี อ.ศ. 1038 และ เสียชีวิต ปี อ.ศ.1110

⁶⁶ หะดีษเศาะหิหฺรายงานโดยอัชชูบะฮ์อัยม์ ก็ตามอัลดะมาทิบ บาน มะเศกิบ เกาะหมะเศาะเราะฮ์ : 3437
มุสลิหม์ ก็ตาม ฟูฎฏอฮฺ อัศเศาะหาบะฮ์ บาน ฟูฎฏอฮฺ ฟาติมะฮ์ : 4482 อะบูดาอูด ก็ตามมุญิบ บาน มาญู
เราะฮ์ อิบน์ อุษมะฮ์ บัยนะฮ์ญะนะ : 1773 อิบน์ มาญูฮ์ ก็ตาม อับนิมาฮ์ บาน อัชชะฮ์เราะฮ์ : อ.ศ.1988 และ
อะหฺมัด : 19164

และชาวซ็องฮุได้อ้างหะดีษ ที่รายงานโดยอาอิชะฮฺ ว่า

أن فاطمة عليها السلام ابنة رسول الله صلى الله عليه وسلم سألت أبا بكر الصديق رضي الله عنه بعد وفاة رسول الله أن يقسم لها ميراثها مما ترك رسول الله مما فاء الله عليه ، فقال لها أبو بكر إن رسول الله قال : " لا نورث ، ما تركناه صدقة " ، فغضبت فاطمة بنت رسول الله فهجرت أبا بكر فلم تزل مهاجرة حتى توفيت .

ความว่า " แท้จริงท่านหญิงฟาติมะฮฺ ได้ขอให้ท่านอะบู บักกุแบ่งมรดกให้ " ของท่านรซูล หลังจากท่านเสียชีวิต ท่านอะบู บักกุ กล่าวว่า แท้จริงท่านรซูลได้กล่าวว่า " เราไม่ให้มรดก(แก่ใคร) ทรีฮัยลีนที่เราทิ้งไว้เป็นเศาะตะเกาะฮฺ " ^{๕๖} ท่านหญิงฟาติมะฮฺโกรธท่านอะบู บักกุมาก เธอหลบหนีจากอะบูบักกุ (ไม่ยอมกลับหน้ากับท่าน)จนกระทั่งเธอเสียชีวิต ^{๕๗}

จากหะดีษข้างต้น อัลมุศะวีฮฺ (ค.ศ.1991 : 119-120) กล่าวว่า เจ้าจงพิจารณาจุดยืนของอะบู บักกุ เดือด ท่านเป็นผู้ที่ทำให้ท่านหญิงฟาติมะฮฺชอบท่าน หรือให้เธอโกรธท่าน และท่านเป็นผู้มุ่งทำลายเธอ หรือ ไม่ และอัลมุศะวีฮฺ กล่าวต่อไปว่า แท้จริงท่านหญิงฟาติมะฮฺโกรธอะบู บักกุ มาก จนกระทั่งเธอเสียชีวิต เนื่องจากอะบู บักกุ ได้ทำลายจิตใจของเธอ และอัลมุศะวีฮฺ กล่าวต่อไปว่า กลุ่มซ็องฮุได้ยกบทหะดีษนี้เป็นหลักฐานพิสูจน์ว่า ท่านอะบู บักกุ ได้กีดกันเพื่อมิให้ท่านหญิงฟาติมะฮฺรับมรดกทรีฮัยลีน และเงินทองจากบิดาของเธอ นอกจากนั้นแล้วท่านอะบูบักกุมุ่งทำลายจิตใจ และความรู้สึกรของเคเวียอาติของท่านรซูลตลอด เศาะหะบะฮฺผู้ที่มีลักษณะเช่นนี้หรือที่เรียกว่า มีความอะดัลละฮฺ

อุมัร อิบнул ค็อฏฏอบ

ซ็องฮุได้กล่าวหาท่านอุมัร อิบнулค็อฏฏอบ หลายประเด็น แต่ที่สำคัญสามารถสรุปได้ดังนี้

1. ซ็องฮุได้กล่าวหาท่านอุมัรว่า เป็นผู้ปฏิเสธ โดยเฉพาะท่านได้ขัดขวางเพื่อมิให้ท่านรซูลบันทึกพินัยกรรมการแต่งตั้งท่านอะลีเป็นเคาะลีฟะฮฺ ในเหตุการณ์วันพุน์สิริบโยคที่ท่าน

^{๕๖} หมายถึง ทรีฮัยลีนต่างๆ ที่ได้จากกองทัมมุสลิมในการพิชิตเมือง หรือประเทศใหม่โดยสังฆิ ไม่มีการต่อสู้กับ

^{๕๗} หมายถึง ทรีฮัยลีนต่างๆ ที่ต้องแจกจ่ายแก่ผู้ยากจน และผู้ขาดคน

^{๕๘} หะดีษเคาะหิฟูหายานโดยอัลมุศะวีฮฺ กิลาบฮิรฎุลมุศ : 2862 มุสลิม กิลาบ ฮัลญิฮาด วัลสิอฺ บาบ เกาะฮุนแนบีฮฺ ฮานูบะวะฮฺ มาคชะรอทนา : 3305 อุมูคาวุด กิลาบ ฮัลเศาะอะฮฺ วัลอิม่าเราะฮฺ วัลฟิฮฺ บาบ เศาะฟาฮา รุฎลิลละฮฺ มินัล ชัมกาศ : 2578 จันนะฮฺฮาซียฺ กิลาบ กิลมุคไฟฮฺ : 4074

รฐลได้สั่งบรรดาเศาะหาบะฮฺให้บันทึกพินัยกรรมก่อนที่ท่านเสียชีวิต พวกเขาได้อ้างหะดีษของอิบนุ อับบาต รายงานว่า

‘ انتوني بكتاب أكتب لكم كتابا لا تضلوا بعده ’ قال عمر إن النبي صلى الله عليه وسلم غلبه الوجع وعندنا كتاب الله حسبنا فاختلفوا وكثر اللفظ قال ’ قوموا عني ولا ينبغي عندي التنازع ’ فخرج ابن عباس يقول إن الرزية كل الرزية ما حال بين رسول الله وبين كتابه

ท่านรฐลได้กล่าวว่า “ พวกเจ้าจงนำหนังสือมาให้ฉัน เพื่อที่ฉันจะเขียนเอกสารฉบับหนึ่งซึ่งจะป้องกันพวกท่านมิให้ออกจากหนทางอันเที่ยงธรรม ” ท่านอุมัร ได้กล่าวว่า ท่านรฐลอยู่ในอาการไข้หนัก และพวกเรามิควมกั๊วแห่งองค์อัลลอฮฺอันเป็นการเพียงพอแล้ว จากนั้นพวกเขาได้แตกแยกกัน และทะเลาะกัน และท่านรฐลกล่าวว่า “ พวกเจ้าจงออกจากตัวฉัน และ (พวกเจ้า) ไม่สมควรทะเลาะกันต่อหน้าฉัน ” หลังจากนั้นอิบนุ อับบาตได้ออกจากห้องของท่าน และกล่าวว่า มันเป็นโชคร้ายที่กีดกันไม่ให้ท่านรฐลบันทึกเอกสารเช่นนี้¹¹

จากเหตุการณ์ในวันนั้น ชาวซ็อซุเห็นว่าร่าบรรดาเศาะหาบะฮฺได้ทราบล่วงหน้าแล้วว่า ท่านรฐลจะแต่งตั้งท่านอะลีเป็นเศาะลีฟะฮฺหลังจากการเสียชีวิตของท่าน พวกเขาจึงขัดขวางเพื่อมิให้ท่านรฐลบันทึกผู้ที่จะมาเป็นเศาะลีฟะฮฺหลังจากท่าน ในจำนวนเศาะหาบะฮฺกลุ่มนี้มีท่านอุมัร เป็นตัวการสำคัญในการขัดขวาง เกี่ยวกับเรื่องนี้ ซัยอิด อับดุลลูเซน จัรฟูตดิน และ ซัยด์ ซะลิม อัลบะชะรีฮฺ (พ.ศ.2529 : 536-537) ได้กล่าวว่า ในเหตุการณ์นั้น บรรดาเศาะหาบะฮฺได้ขัดแย้ง ความถูกต้องไปให้แก่ท่านอุมัรเพียงฝ่ายเดียวในเหตุการณ์ครั้งนั้น โดยที่มิได้ให้ความถูกต้องนั้นๆ แก่ฝ่ายท่านนะบี (คืออัลลอฮฺละดัยอิวะร็ลลัม) อีกทั้งเศาะหาบะฮฺกลุ่มนี้ยังถือว่าการตั้งใจที่ท่านอุมัรได้รับในวันนั้นเป็นหลักการที่น่าเชื่อถือกว่าจะหุญ ที่อัลลอฮฺได้ตรัสแก่ท่านนะบีผู้ซึ่งอัลลัฮฺ และ ดังที่อัลมัซลิสียฺ (ฮ.ศ.1404 : 38/173-174) ได้กล่าวว่า ใ้ผู้มีสติปัญญาเจ้าจงพิจารณาด้วยดี กับการที่ชาฮานได้ขูงบรรดาเศาะหาบะฮฺสู่นรกด้วยคำพูดของอุมัร (เหมือนกับที่พรรคพวกนะบีมีสาโลนหลอกให้บูชาอุกวัว) โดยที่พวกเขาหลงลืมคำพูดของท่านรฐลที่ชัดเจน ที่ชี้ให้ท่านอะลีเป็นเศาะลีฟะฮฺ

อัลมัซลิสียฺ (ฮ.ศ.1404 : 22/484) ได้สรุปว่า จากหะดีษหลายบทที่ชี้ว่าท่านอุมัรเป็นผู้ที่ขัดขวางเพื่อมิให้ท่านรฐลบันทึกพินัยกรรมแต่งตั้งท่านอะลีเป็นเศาะลีฟะฮฺ มันเป็นการเพียงพอ

¹¹ หะดีษเศาะหิหฺรายงานโดยอัลบุคหรีฮฺ กิตาบุลฮิลมีฮฺ ฆาบ กิตาบะตุล ฮิลมีฮฺ : 111 และฆาบ มะกะฮฺญะแมะบี าวะนาฮี : 4078 มุสลิม กิตาบุล วะฮียะฮฺ ฆาบ คัรฎุล วะฮียะฮฺ ลิมิน โสลา ละฮฺ ซัยอุน บุกี อีฮ์ : 3089 , 3090 , 3091 และอะหมัด : 1834 , 2544 , 2835 , 2945 , 3165

แล้วที่อุมัรเป็นผู้ทรยศและผู้ปฏิเสธ นอกจากอุมัรแล้วยังมีเศาะหาบะฮ์อื่นอีกหลายท่านเป็นผู้ปฏิเสธเนื่องจากพวกเขาแต่งตั้งอะบูบักร์เป็นเคาะลีฟะฮ์ เพราะความไม่รู้หรือด้วยความหลงทางของพวกเขา

2. ชื่อะฮ์กล่าวหาว่า ท่านอุมัร อิบнул ค็อฏฏอบ เป็น المنكر (ความเลวร้าย) โดยอ้างโองการอัลกุรอาน (อันนะฮฺล : 90) ซึ่งพระองค์อัลลอฮ์ตรัสว่า

﴿ إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ

الْفَحْشَاءِ وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يَعِظُكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٩٠﴾

ความว่า "แท้จริงพระองค์อัลลอฮ์ ได้สั่งให้ปฏิบัติอย่างยุติธรรม และด้วยดี และให้จ่าย(ครองชีพ)แก่บรรดาเครือญาติ และพระองค์ได้สั่งห้ามจากสิ่งลามก ไม่ดี และสิ่งเลวต่าง ๆ (แท้จริง)พระองค์ทรงให้การชี้แนะแก่เจ้า เพื่อพวกเจ้าจะนึกถึง "

ในโองการนี้ชื่อะฮ์ให้ความหมาย คำว่า المنكر หมายถึง ท่านอุมัร อิบнул ค็อฏฏอบ (อัลกุหมมี , ฮ.ศ.1404 : 1/388)⁹¹

3. และกล่าวหาอุมัรว่าเป็น الفسوق (ความชั่ว) ในโองการ (อัลบะรูรอต : 7) (อัลกุไลนีย์ , ฮ.ศ.1365 : 1/426)

4. อัลมัชลีฮีย์ (ฮ.ศ.1404 : 24/156) กล่าวว่า ท่านอุมัร อิบнул ค็อฏฏอบนั้น เหมือนเหมือน ฮามาน⁹² เราได้ตกเป็นกาฟิรไปแล้ว และผู้ที่รักษา รอบเขาก็เป็นกาฟิรด้วย

5. นอกจากนี้กลุ่มชื่อะฮ์ได้กล่าวหาท่านเป็นผู้แคลงใจท่านรซูล โดยอ้างเหตุการณ์สงบศึกหุดีฮ์บียะฮ์เป็นหลักฐานสำคัญในการประณามและกล่าวหาท่าน

มุหัมมัด ฮัดดีญานี อัลละมาวีฮีย์ (พ.ศ.2534 : 91-92) กล่าวว่า บรรดาเศาะหาบะฮ์สองสามคนไม่ชอบการกระทำของท่านรซูล (ในเรื่องข้อตกลงที่ท่านนะบิได้ขอมริบเงื่อนไขเพื่อสงบศึกหุดีฮ์บียะฮ์) และได้คัดค้านอย่างรุนแรง ท่านอุมัรได้ออกมาพูดว่า ท่านมิได้เป็นรซูลขององค์อัลลอฮ์หรือ ? ท่านตอบว่า " ใช่ ซ้ำ เป็น " เราไม่ถูกหรือ กองทัพของเรามีผิดหรือ ? ท่านรซูลตอบว่า " ถูกต้องแล้ว " ท่านอุมัรถามว่า แล้วทำไมเราจึงทำไ้ศาสนาของเราต้องยับยอย ? ท่านรซูลตอบว่า " ซ้ำเป็นศาสนทูตแห่งอัลลอฮ์ และซ้ำจะไม่ขัดขึ้นพระองค์เลย เพราะพระองค์คือ พระผู้ทรงสนับสนุนซ้ำ " ท่านอุมัรถามว่า ท่านมิได้บอกเราหรือว่าเราจะมาจับมืออัลลอฮ์เพื่อบ่าวาห์ ? (เวียนรอบกะอูบะฮ์) ท่านรซูลตอบว่า " ถูกแล้ว และซ้ำได้บอกท่านว่าเราจะมาในปีนี้หรือ " ท่านอุมัรตอบว่า เปล่าท่านมิได้บอก ท่านรซูลกล่าวว่า " ดังนั้นท่านจงไปยังบัยตุลลอฮ์และ

⁹¹ และดูในฮิยาซีฮีย์ (ฮ.ศ.1380 : 2/267) และอัลมัชลีฮีย์ (ฮ.ศ.1404 : 38/179)

⁹² ฮามาน หมายถึง ข้าราชการพยานของฟิรอาฮ์

ทำการฎาะวาฟเกิด " ต่อมาท่านอุมร์ได้ไม่หาท่านอะบูบักรฺ และกล่าวแก่เขาว่า " โอ้อะบูบักรฺ ท่านนะบีมิได้เป็น รุซูลอันแท้จริงของพระองค์หรือ เขาตอบว่า " ใช่ ท่านเป็น " ท่านอุมร์ได้ถามอีกอย่างกับที่ได้ถามท่านรุซูลมาแล้ว และอะบูบักรฺได้ตอบอย่างเดิม และกล่าวเพิ่มเติมอีกว่า " โอ้อุมร์ ท่านรุซูลเป็นศาสนทูตแห่งอัลลอฮฺ ท่านรุซูลจะขัดขึ้นพระองค์ไม่ได้เพราะพระองค์เป็นผู้ทรงสนับสนุนท่าน ดังนั้น จึงยึดมั่นในตัวท่านเกิด "

จากเหตุการณ์นี้ มุหัมมัด อัดดีญาบี อัลละมาวีย์ (พ.ศ.2534 : 93) ได้ตั้งข้อสังเกตและคำถามว่า " ท่านอุมร์ ได้ยอมรับและปฏิบัติตามคำสั่งของรุซูลกระนั้นหรือ หรือท่านขัดเอียงที่จะยอมรับคำสั่งของท่านรุซูล โดยเฉพาะอย่างยิ่งเมื่อท่านอุมร์ได้ถามท่านนะบี(คือลัลลอฮฺอะลัยฮิวะซัลลิม)ว่า " ท่านมิได้เป็นรุซูลแห่งอัลลอฮฺหรือ ? และท่านอุมร์ได้ยอมรับหรือ ? เป้าเคย ท่านอุมร์มิได้แน่ใจในคำตอบของท่านรุซูลเลย และท่านได้ไปถามอะบูบักรฺ ด้วยคำถามอย่างเดียวกัน แต่ท่านอุมร์ได้ออมลอบหรือ ? และมุหัมมัด อัดดีญาบี อัลละมาวีย์ สรุปว่า ข้าพเจ้าไม่ทราบที่ท่านอุมร์จะยอมรับอย่างแท้จริงและแน่ใจในคำตอบของท่านรุซูล และอะบูบักรฺหรือไม่ "

จากการนำเสนอรหัสข้อขัดแย้งข้างต้น ชี้ให้เห็นว่า ชีอะฮฺได้กล่าวหาท่านอุมร์ อิบнул คือฎุออบ เคาะลีฟะฮฺคนที่สองว่าเป็นผู้ปฏิเสธ และเปรียบท่านเสมือนอามาน ผู้ซึ่งพยายามปฏิบัติสิ่งที่ไม่ดี สิ่งที่เราว่าที่ขัดกับบทบัญญัติของศาสนาอยู่ตลอด

ซุฆมาน อิบนุ อัลฟ่าน

ชีอะฮฺได้ประณามและกล่าวหาท่านซุฆมาน อิบนุ อัลฟ่าน หลายประเด็นซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

1. กลุ่มชีอะฮฺประณามท่านซุฆมานว่าเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา ซึ่ง อัลฮัซอซิด อะลี อิบนุ ฎอวุต อัลหิลลียฺ (ฮ.ศ. 1400 , 2/492) กล่าวว่า ซุฆมานตกเป็นคนนอกศาสนาแล้ว และอัลลอฮฺได้ยืนยันถึงความไม่ศรัทธาของท่านในโองการอัลกุรอาน ทั้งนี้ เนื่องจากท่านได้หันหลังให้คำสอนของอัลกุรอาน ตามโองการอัลกุรอาน (อันบูร : 47) ที่พระองค์ตรัสว่า

وَيَتَوَلَّوْنَ ءَاثِمًا بِاللَّهِ وَيَآلِ رُسُولٍ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ فَرِيقًا مِّنْهُمْ مِنْ بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾

ความว่า " และพวกเขาเหล่านั้นได้ กล่าวหา เราได้ศรัทธาคือพระองค์อัลลอฮฺ และศรัทธาคือศาสนทูต และเราได้ซวามิภักดิ์แล้ว หลังจากนั้นกลุ่มของพวกเขาได้หันหลัง (ที่จริง) พวกเขามีใช่ผู้ศรัทธา "

2. ซื่อจะถูกกล่าวหาว่า ท่านอุษมาน เป็นผู้ที่แคลงใจ ดังที่อัลลัยอิด อะลลี อิบน์ ฎอฎฮ์ อัลลิลีย (ฮ.ศ.1400 , 2/492) ได้กล่าวไว้ว่า ท่านอุษมาน ไม่เชื่อศาสนาอิสลามอย่างแท้จริง การที่ท่านสามารถอาศัยอยู่กับบรูตได้นั้น ก็ด้วยการหลอกรูตว่าเป็นมุสลิม อาตุบ์ของท่านมิใช่เช่นนั้น นอกจากนั้นแล้วมูหัมมัด อิบน์ มูหัมมัด อัลมุหิตี³³ (ฮ.ศ.1413 , 92-94) ได้กล่าวไว้ว่า อุษมานได้สมรสกับลูกสาวทั้งสองคนของท่านะบี (คือลัลลิลออะลียะฮ์วะซัลลิม) โดยที่เขาปลอมเป็นมุสลิมขณะที่สมรสเท่านั้น หลังจากนั้นเขาก็กลับสู่พฤติกรรมเดิม แท้จริงเขามีใช้เป็นมุสลิมแต่อย่างใด อัลมุหิตีกล่าวต่อไปว่า ท่านบรูตได้ยอมสมรสลูกสาวของท่านกับอุษมานโดยที่ท่านทราบสิ่งนั้นไว้ก่อนแล้ว และการที่ท่านทำการสมรสดังกล่าวถือว่าไม่มีค่านับท่าน เพราะนะบีฎุเคยตั้งใจว่าจะสมรสบุตรสาวของท่านกับคนนอกศาสนา ตามโองการอัลกุรอาน ที่มีว่า

قَالَ يَنْقُومُ هَتُّؤُا لَمْ يَتَّيَبِ هُنَّ أَطَهَرَ لَكُمْ

ความว่า * เขา (บรูต) ได้กล่าวไว้ว่า โอ้กลุ่มชนของฉันเอ๋ย พวกเหล่านี้คือลูกสาวของฉัน พวกนางนั้นบริสุทธิ์กว่าสำหรับพวกท่าน (การที่ได้มีร่วมกัมกับเพศเดียวกัน) * (ฮุค , 78) และเป็นสิ่งธรรมดาที่พระองค์อัลลอลอูไม่เปิดเผยสิ่งลึกลับต่างๆ ของศาเซาะหะบะฮ์ แก่ท่านนะบีในเมื่อ พระองค์ได้ตรัสว่า

وَمَنْ حَوَّلَكُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ مُنْفِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْأَنْدَلُسِ مَرَدُوا عَلَيَّ
الْإِتْفَاقِ لَا تَعْلَمُهُمْ نَحْنُ نَعْلَمُهُمْ

ความว่า * และส่วนหนึ่งจากผู้ที่อยู่รอบข้างเจ้าจากเผ่าอาหรับเป็นมุนาฟิก และอีกส่วนหนึ่งของชาวมะดีนะฮ์ได้กลายเป็นนิกายคัฎอ์ เจ้า (โอ้มูหัมมัด) ไม่ทราบ (พฤติกรรมของ) พวกเขา และเขาเหล่านั้นที่ทราบ (พฤติกรรมของ) พวกเขา * (อัลเตาะบะฮ์ , 101)

3. กลุ่มซื่อจะถูกกล่าวหาว่าท่านอุษมานว่า เป็นผู้หยศ ไม่ความมักคิฮ์ต่อพระองค์อัลลอลอู และท่านบรูต โดยพวกเขาให้ความหมาย คำว่า العَصِيان ในอัลกุรอาน (อัลหุฎุรูด : 7) หมายถึง ท่านอุษมาน อิบน์ อีฟฟาาน (อัลกุโลนีย , ฮ.ศ.1365 : 1/426)³⁴

³³ มูหัมมัด อิบน์ มูหัมมัด อิบน์ ซัล มุฎมาน อัลมุหิตี เกิดปี ฮ.ศ. 336 และเสียชีวิตปี ฮ.ศ. 413

³⁴ มละฮูในอัลกุฎอ์บีย (ฮ.ศ.1404 : 2/319) อัลอียาซีฮ์ (ฮ.ศ.ฮ.ศ.1380 : 2/84) อัลมุซลีฮีฮ์ (ฮ.ศ.1404 : 23/379) มูหัมมัด อิบน์ ฮะซุฟ อัลกาซิมานีย (ฮ.ศ.ฮ.ศ.1378 : 3/94) และซาเราะฮ์ตุคีน อัลมุซัยนีย (ฮ.ศ.1409 : 585)

4. ซ็อะดูได้ให้ความหมาย คำว่า *العبي* ในอัลกุรอาน (อันนะฮลุ : 90) หมายถึง ท่านอุซมาน อิบน์ อ์ฟฟ่าน (อัลกุมมีย์, ส.ศ.1404 : 1/388) ⁶⁵

5. อัลมัรลีย์ (ส.ศ.1404 : 24/156) กล่าวว่า ท่านอุซมาน อิบน์ อ์ฟฟ่าน เปรียบเหมือน เกาะรูน ⁶⁶ เขาเป็นกาฬโรคแล้ว และผู้ที่รักเขาและชอบเขาก็เป็นกาฬโรคด้วย

6. นอกจากนี้แล้วซ็อะดูกล่าวว่า อุซมาน มีความตั้งใจจะสมรสกับท่านหญิงอุมมุ สะละมะฮฺหลังจากท่านรุดเสียชีวิต ในเรื่องนี้อัลลัยฮิด อะลี อิบน์ ฏอซุส อัลนัลลีย์ ⁶⁷ (ส.ศ. 1400,2/492) กล่าวว่า แท้จริงพระองค์อัลลอฮฺได้เผยแพร่เหตุการณ์ของอุซมานและสาเหตุของอุซมานในอัลกุรอาน กล่าวคือ อุซมานต้องการสมรสกับอุมมุ สะละมะฮฺ หลังจากการเสียชีวิตของท่านนะบี(อัลล่อลล่อฮฺอะลัยฮิวะซัลลัม) โดยที่ท่านได้พูดคุยกับฏอลนะฮฺว่า ท่านนะบีได้สมรสกับอดีตภรรยาเสาะหาบุตรหลังพวกเขาได้เสียชีวิต แล้วอะไรจะเกิดขึ้นพวกเขาเพื่อมิให้สมรสกับภริยาของท่าน โดยที่อุซมานชอบอุมมุ สะละมะฮฺส่วนฏอลนะฮฺชอบ อาอิชะฮฺ

อะบูอูไบดะฮฺ อิบน์อูฏ รุฎรฮฺ

อะบูอูไบดะฮฺ อิบน์อูฏ รุฎรฮฺ เป็นเสาะหาบุตรท่านหนึ่งในสิบท่านที่ท่านรุดได้สัญญาว่าจะได้เข้าสวรรค์ของพระองค์อัลลอฮฺในวันอะคีเราะฮฺ ซึ่งเสาะหาบุตรท่านนี้ถูกประณามหลายเรื่อง พงจะสรุปได้ดังนี้

1. ซ็อะดูประณามว่า อะบูอูไบดะฮฺ อิบน์อูฏ รุฎรฮฺ เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา รายงานจากอัลกุโลนีย์ (ส.ศ.1365 : 8/338) บอกว่า เสาะหาบุตรคนแรกให้ลิสต์อาบันต่อท่านอะบูบักร์ที่ละกัฟะฮฺนะนีสาอิดะฮฺ คือ บะซ็ีร์ อิบน์ อะฮฺดุล และอะบูอูไบดะฮฺ อิบน์อูฏรุฎรฮฺ ต่อจากบุคคลทั้งสอง คือ อุมัร อิบน์ อัลค็อฏฏอบ และสาอิม และก่อนที่พวกเขาจะทำการสดยบ้านนั้นพวกเขาได้โต้เถียงกับชาวอันศอรฺในเรื่องการเป็นผู้นำหลังจากท่านนะบีเสียชีวิต อัลกุโลนีย์กล่าวว่า อะบูบักร์ได้ขึ้นมิมบัรเพื่อให้เสาะหาบุตรทั้งหลายทำสดยบ้านต่อท่าน และอัลกุโลนีย์กล่าวต่อไปว่า คนแรกที่เข้าไปหาอะบูบักร์ในขณะที่ท่านอยู่บนมิมบัรนั้น คือ ซาดาน ⁶⁸ ในรูปผู้เฒ่าคนหนึ่ง

⁶⁵ แกะดูไบอัลอียาซี (ส.ศ.ศ.ศ. 1380 : 2-267) และอัลมัรลีย์ (ส.ศ. 1404 : 36-179)

⁶⁶ เกาะรูน คือ มหาเศรษฐีที่ค้าขายที่สุดของอียิปต์โบราณ

⁶⁷ อัลลัยฮิด อะลี อิบน์ ฏอซุส อัลนัลลีย์ เกิดที่ เมืองสมกแดด เมื่อ ปี ส.ศ. 589 และเสียชีวิตปี ส.ศ. 664 ซึ่งพวกซ็อะดูได้อ้างว่า เขาเป็นลูกหลานของ อิมานเคเล่ 12 ที่หาไม่

⁶⁸ ซาดานที่มุ่งทำลายมุฮะหมะด

จากเหตุการณ์นี้ อัลมัซลิจีย์ (ส.ศ. 1404 , 23/275-276) กล่าวว่า อะบูอุไบดะฮฺ เป็นเคาะนะซะฮฺผู้หนึ่งที่ได้สัตยาบันต่ออะบูบักรฺแทนที่จะให้สัตยาบันต่อท่านอะลี การกระทำของพวกเขาเหล่านั้นถือว่าเป็นริดซะฮฺ (ตกศาสนา) และเป็นฎิบัติปฏิเสศศรัทธา

2. ซ็อะฮฺกัฮฺว่าท่านอะบู อุไบดะฮฺ อิบน์ลุฏ อุมัยรฺ ว่าเป็นผู้ปฏิเสศศรัทธา ในเรื่องนี้อัลอุมมีย์ (ส.ศ. 1404, 1/297-298) กล่าวว่า ในขณะที่ท่านรุฎได้ยกมืออะลีขึ้น เพื่อแต่งตั้งเป็นเคาะลีฟะฮฺในเหตุการณ์เกาะดีร์คุม มีพวกกลุ่มมุนาฟิกอยู่ 7 คนด้วยกันคือ อะบูบักรฺ อุมัยรฺ ฮับศุรเราะฮฺมาน อิบน์เอาฟุ สะอูด อิบน์อะบี อัลวะกะอศฺ อะบูอุไบดะฮฺ สาอิม มาลาอา อะบีบุไลฟะฮฺ และมุฮิเราะฮฺ อิบน์ชะอฺบะฮฺ ซึ่งอุมัยรฺกล่าวว่า พวกท่านไม่เห็นหรือสายตารองท่านรุฎเหมือนสายตาคอนเสี้ยสตี (ขอพระองค์จงคุ้มครองจากการเหยียบขมยวมของพวกซ็อะฮฺต่อท่านรุฎ)

มุหัมมัด อิบน์ สุลูค อัลด อียาซีฮฺ^{๙๙} ได้อธิบายโองการ (อัลนิสาฮฺ : 108)

وَسَخَّفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَحْفُونَ مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّنُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُجِيبًا ﴿١٠٨﴾

ความว่า * พวกเขาจะปกปิดให้พ้นจากมนุษย์ได้ แต่พวกเขาจะปกปิดให้พ้นจากอัลลอฮฺนั้นมิได้ โดยพระองค์ร่วมอยู่ด้วยกับพวกเขาขณะที่พวกเขาวางแผนกันในเวลากลางคืน ซึ่งคำพูดที่พระองค์ไม่ทรงพลพระทัย และอัลลอฮฺนั้นทรงลัดไมไว้เสมอซึ่งสิ่งทีพวกเขากระทำกัน *

มุหัมมัด อิบน์ สุลูค อัลด อียาซีฮฺ (ส.ศ. 1380 : 1/215) กล่าวว่า พวกเหล่านี้คือ อะบูบักรฺ อุมัยรฺ และอะบูอุไบดะฮฺ

ท่านหญิงอาอิชะฮฺ

บรรดาภรรยาของท่านรุฎไม่พ้นจากการถูกประณาม และตาบ้างจากชาวซ็อะฮฺหนึ่งในจำนวนนั้น คือท่านหญิงอาอิชะฮฺ บุตรีของอะบูบักรฺ อัคคิดีคฺ ซึ่งซ็อะฮฺได้ประณามเธอในหลายประเด็นพอสรุปได้ดังนี้

1. ซ็อะฮฺกัฮฺว่าท่านหญิงอาอิชะฮฺ ว่า เป็นผู้ปฏิเสศศรัทธา โดยอ้างโองการอัลกุรอานที่พระองค์อัลลอฮฺได้ตรัสว่า

^{๙๙} อัชชีฮฺ ค็อ มุหัมมัด อิบน์ลุฏ อิบน์มุหัมมัด อิบน์อียาซ อัลดสะมีรฺกอนศีย์ อัลดุฎียฺ เสี้ยซึคบี ส.ศ. 320

وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَقْضَتْ عَنْهَا مَنَاسِكُهُمْ فَطَوُّا عَنْهَا يُرْسِلُ فِيهَا جُثَاثًا فَيَنْهَقُونَ بِهَا لَكِن لَّآ حِسَابٌ لَّهُمْ فِيهَا وَلَا يَتَذَكَّرُونَ

ความว่า * และพวกเจ้าอย่าเป็นเช่นนางที่คลายเกี้ยวตัวของเธอหลังจากที่ได้ป้อนให้มันแน่นแล้ว * (อันนะฮุคฺ , 92)

ในโครงการนี้อัลอียาซี (อ.ศ.1380 : 2/254) กล่าวว่า ผู้ที่คลายเกี้ยว หมายถึง ท่านหญิงอาอิซะฮฺเพราะเธอเป็นผู้ที่ถอนอิมานของตัวเอง

2. ซือะฮฺเห็นว่าท่านหญิงอาอิซะฮฺ เป็นศัตรูตัวจากและเป็นคนที่เกลียดอัลลอฮฺและรซูลและเป็นศัตรูกับอะฮฺลุลไบตุ อัลกุโลนียฺ (อ.ศ.1365 , 1/301-302) รายงานว่า ผู้คนทั้งหลายทราบดีกับการกระทำของเธอ (อาอิซะฮฺ) และเธอเป็นศัตรูของอัลลอฮฺ และรซูลและเป็นศัตรูกับพวกอะฮฺลุลไบตุ และ อัลกุโลนียฺ ¹⁰⁰ ได้รายงานว่ามีอิมามมุฮัยยีน ไม่สามารถฝังศพที่ชายทะเลซึ่งปูของเขาได้ เพราะท่านหญิงอาอิซะฮฺ ได้ห้ามไว้ โดยที่นางได้ขี้อ้อนหนึ่งวันไปรอบๆ และนางเป็นสตรีคนแรกที่ได้ขี้อ้อนหรือโกนโคมไฟ เธอกล่าวว่า อย่าฝังผู้ใดที่ฉันไม่ขอลงในบ้านของฉัน หลังจากนั้นตระกูลบิรฺมัยยะฮฺกับตระกูลอาซิมีจึงอยู่ตรงข้ามกันพร้อมที่จะต่อสู้กัน แต่ท่านอิมามมุฮัยยีนได้บอกนางว่า เธอเพียงต้องการนำศพของพี่ชายเราไปเวียนรอบหลุมฝังศพของปูของเธอเท่านั้น แล้วเขาก็นำไปฝังที่บะกียฺ ¹⁰¹ นั่นเพราะเหตุว่าอิมามอะฮฺลุลไบตุจะฝังศพของนางว่าเธอจะต้องไม่หลังอันเนื่องมาจากเขาเป็นต้นเหตุ

3. ซือะฮฺกล่าวหาท่านหญิงอาอิซะฮฺว่า ชอบจัดขบวนท่านรซูลเพื่อมิให้ท่านละหมาดดังมีรายงานของอัลกุโลนียฺ (อ.ศ.1365 : 3/299) ว่า ขณะที่ท่านรซูลกำลังละหมาด(เพียงคืน) อาอิซะฮฺได้จัดขบวนท่าน(เพื่อมิให้ละหมาด)ในขณะที่เธอไม่ละหมาด และเขารายงานอีกว่าท่านหญิงอาอิซะฮฺได้กีดกันของท่านรซูลในขณะที่ท่านกำลังอยู่(การกราบตอนหนึ่งในพิธีละหมาด) ในละหมาด (อัลกุโลนียฺ , อ.ศ.1365 : 3/324)

4. นอกจากนั้นแล้วชาวซือะฮฺได้ตีความอัลกุรอานเพื่อสาปแช่งท่านหญิงอาอิซะฮฺ ดังที่อัลมัซลีซียฺได้อธิบายโครงการที่ว่า (อัลหะกาอะฮฺ : 9)

وَجَاءَ فِرْعَوْنُ وَمَنْ قَبْلَهُ وَالْمُؤْتَفِكَاتُ بِالْخَاطِنَةِ

ความว่า * และฟิรอาฮฺ และพวกก่อนหน้าเขา และพวกมุอตะฟีกาต (เมืองของพวกเขาซึ่งถูกพลิกแผ่นดิน) ได้นำพาความผิดมา *

¹⁰⁰ .และฮฺใน (อัลละนาอียฺ , พ.ศ.2534 : 167-188)

¹⁰¹ .สถานที่ฝังศพมุสลิมใกล้มัสยิดอันนะบี ในนครมะดีนะฮฺ

คำว่า **الْخَاطِنُ** (คนที่กระทำความผิดนั้น) หมายถึง ท่านหญิงอาอิชะฮฺ (อัลมัซลิสียฺ ,
 อ.ศ.1404 : 30/260)

5. และอัลกุมรียฺ (อ.ศ.1404 : 2/193) ได้ให้ความหมายของกรอฮ์อฎูรฮาน (อัลอะหฺ
 ซาบ , 30) ที่พระองค์ตรัสว่า

بِنَيْسَاءِ النَّبِيِّ مَنْ تَابَ مِنْكُمْ بِفَحِشَةٍ مُّبِينَةٍ فَطَمَعَتْ لَهَا الْعَذَابُ

ความว่า " โส้บจรตากรอฮ์ฮานของนบีเล็ซ ผู้ใดในหมู่พวกเธอ นำความชั่วอย่างชัด
 แจ้งมา การลงโทษจะถูกเพิ่มให้แก่นางเป็นสองเท่า "

คำว่า **الْفَاحِشَةُ** หมายถึง การที่ท่านหญิงถือศาดาบออกไปในวันทำสงครามอฎูรฮัต

6. ซือะฮฺอ้างว่าท่านหญิงอาอิชะฮฺ เป็นป่อเกิดแห่งความวุ่นวายต่างๆ ที่เกิดขึ้นในสมัย
 เธอ ในเรื่องนี้อัลมัซลิสียฺ (อ.ศ.1404 , 32/286) ได้อ้างหะดีษในอัลบุคอรียฺ ¹⁰² ที่รายงานว่า ขณะที่
 ท่านรฎูตกำลังขึ้นบรรยายแก่บรรดาเหล่าเศาะหาบะฮฺ ท่านนะบี(คืออัลลอลอูอะลียฺอะซิดัลลัม)ได้
 ไปยังสถานที่อาศัยของอาอิชะฮฺและกล่าวว่า " ฟิตนะฮฺ (ภัยต่างๆ) เกิดที่นี่ (หมายถึงจากท่าน
 หญิงอาอิชะฮฺ) "

7. ซือะฮฺกล่าวว่าท่านหญิงอาอิชะฮฺ ถูกสาปแช่งจากท่านรฎูต ในเรื่องนี้ อัลฟุรต อิบ
 รอฮิม อัลกูฟียฺ ¹⁰³ (อ.ศ.1410 : 141) ¹⁰⁴ ได้กล่าวว่า บรรดาเศาะหาบะฮฺที่ร่วมทำสงครามอฎูรฮ
 มัต และนะฮฺเราะฮาน นั้นถูกสาปแช่งจากท่านรฎูต และพวกนี้จะไม่ได้อำนาจหรือ ศัสน์รับศรัทธานกว่า
 อูฐสามารถเข้าูเข็มได้

8. ซือะฮฺกล่าวหาว่าท่านหญิงอาอิชะฮฺ ว่า ได้ออกจากบ้านในเมืองมะดีนะฮฺสู่เมืองบัค
 เราะฮฺด้วยกองทัพอูสมิมที่มากกว่าหนึ่งหมื่นหกพันคน ถือว่าการกระทำดังกล่าวขัดกับบทบัญญัติ
 ของอัลกุรฮาน ที่พระองค์อัลลอลอูได้ตรัสในอัลกุรฮาน (อัลอะหฺซาบ , 33) ว่า

وَقَرْنَ فِي بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْأُولَىٰ

¹⁰² หะดีษเศาะหิหฺรายงานโดยอัลบุคอรียฺ กิตาบ ฟิรฎูล กุมศ บาน มาญอะอะ ฟิ บัยติ ฮะฮฺฮาญันนะมียฺ : 2673
 มุสลิม กิตาบ ซัลฟัตัน อะฮฺซอรุศสาอะฮฺ บาน ซัลฟัตัน มิอัล มัจริก : 5167 , 5168 , 5169 , 5170 , 5172 ถัก
 ติมซียฺ กิตาบ ซัลฟัตัน บาน มาญ่า ฟินะฮฺฮียฺ ฮัน สับบิรียฺฮฺ : 2194 และกิตาบ ฮันนะวาอิม บาน นัจญ
 ฮาน บัล อะมิม , 3888 มาลิก กิตาบ ซัลญามิด บาน มาญอะอะ ฟิล มัจริก : 1544 และอะหฺมัด : 4450 , 4521 ,
 4863 , 5153 , 5171 , 5364 , 5715 , 5758 , 5791 , 5818 , 5988 และ 6020

¹⁰³ อัลกูฟียฺ คือ ฟุรต อิบนูอิมรอฮิม อัลกูฟียฺ

¹⁰⁴ และดูใน (อะหฺมัด อัลญออบรียฺ , อ.ศ. 1403 : 1/162)

ความว่า "(และพวกนาง)จงอยู่ในบ้านของนาง และจงอวดสิ่งสวยงามของเจ้าอย่างการอวดความสวยงามแห่งสมัยญาฮีลียะฮฺ (สมัยที่มงามาฮ)"

มุหัมมัด อิบน์ มุหัมมัด อัลมุฟิต (ฮ.ศ. 1413 : 433) กล่าวในหนังสืออัลญะมัลว่า ท่านหญิงอาอิชะฮฺได้กระทำผิดสถานหนัก การกระทำดังกล่าวขัดกับหลักการและบทบัญญัติอัลกุรอาน เนื่องจากนางได้ออกจากบ้าน อย่างอวดสิ่งสวยงามของนางคือบรรดาของหัตถ์ที่ออกพร้อมกับเธอ อย่างการอวดความสวยงามแห่งสมัยญาฮีลียะฮฺ และการออกจากบ้านของนางได้ทำให้เลือดมุสลิมต้องแห้งไหล นอกจากนี้แล้วทำให้เกิดทัศนคติต่างๆ ในศาสนาต่อผู้ที่อ่อนแอ

9. ซือะฮุกกล่าวว่ ท่านหญิงอาอิชะฮฺมีเลศนัยและแผนการอันชั่วร้ายต่อท่านอะลี ท่านหญิงฟาติมะฮฺ ท่านหะสัน ท่านหุสَيْن ทั้งโดยเปิดเผยและโดยเร้นลับ อีกทั้งพฤติกรรมต่างๆ ที่ท่านหญิงกระทำกับบรรดาบรรดาแห่งศรัทธาชนทั้งหลาย แม้กระทั่งกับท่านรซูลเอง เกี่ยวกับเรื่องนี้ ซัยยิด อัซซุลตุเรน ซัรฟุดดีน และ ซัยคฺ ฆะลีม อัลนะชะรียฺ (พ.ศ. 2529 : 471) ได้กล่าวว่า ท่านหญิงอาอิชะฮฺ ได้กล่าวหาท่านหญิงมารีะฮฺกระทำซินา (ผิดประเวณี) กับญาติของนาง ทำให้เกิดลูกชายออกมาชื่ออิบรอฮีม หลังจากพระองค์อัลลอฮฺได้ปลดปล่อยจากข้อกล่าวหา โดยผ่านท่านอิมามอะลี

จากข้อมูลที่ได้เสนอข้างต้นจะเห็นว่ากลุ่มซื่อะฮฺได้กล่าวหาและประณามท่านหญิงอาอิชะฮฺนานาประการ ทั้งๆ ที่ท่านรซูลเสด็จชีวิตในบ้านของเธอและบงกชของเธอ ในขณะที่ท่านรซูลพอใจต่อตัวเธอมาก

คอลิด อิบน์ อุ วะลีด

บรรดาเศาะหาบะฮฺทั้งหลายไม่พ้นจากการใส่ร้ายของชาวซื่อะฮฺแม้กระทั่งคอลิด อิบน์ อัล วะลีด ที่ท่านรซูลให้ฉายาว่า คาบของพระองค์อัลลอฮฺ (ซัยตุลลอฮฺ) บางทีพวกเขาไม่สามารถเชื่อมโยงคอลิดกับเรื่องอื่นได้นอกจากพยายามหาเรื่องราวต่างๆ มาเชื่อมกันเพื่อจะได้พิสูจน์ว่าเศาะหาบะฮฺนั้นเป็นผู้ที่มุรัด มุนาฟิก และกาฟิร เป็นต้น จากการกล่าวหาของซื่อะฮฺต่อคอลิดผู้วิจัยสามารถสรุปเป็นประเด็นดังนี้

1. ชาวซื่อะฮฺได้ตั้งข้อหาว่า คอลิด อิบน์ อัลวะลีด ได้ร่วมกับอะบูบักรฺในการฆ่าอะลี อิบน์ อะบี ฏอลิบ ดังที่อัลญุมฮิยฺ (ฮ.ศ. 1404 , 2/158) ได้กล่าวว่า อะบูบักรฺ และจุมร์ได้ตกลงกันเพื่อที่จะฆ่าอะลี อิบน์ อะบี ฏอลิบ และท่านทั้งสองได้มอบหมายให้คอลิดไปฆ่าในช่วงที่อะลีเสร็จสิ้นจากการละหมาดร่วมกันที่มีลีด

และมีรัชสิทธิ์ (อ.ศ.1404 , 29/159) กล่าวว่า ในช่วงที่อะลีปฏิเสธให้การสละยาบันต่อท่าน อะบูบักร์ อะบูบักร์ได้ส่งคอลิด อิบน์ อัล วะลีดไปล่าอะลีหลังจากเขาเสรีจากลหะมาตซุบหุ (ลหะมาตช่วงอรุณ)

2. พวกซ็อบะฮียายามหาเรื่องราวต่างๆ ของคอลิดมาเชื่อมโยงกับเรื่องราวที่เกี่ยวข้องกับภรรยาของมาลิก อิบน์ นุวัยเราะฮฺ กล่าวคือ ภายหลังจากท่านรุดตั้นซีวิตได้ไม่นาน ชาวอรัญหลายเผ่าด้วยกันได้ดกมรดก(ผละออกจากศาสนาอิสลาม)ส่วนใหญ่แล้วเป็นการผละออกในรูปแบบการปฏิเสธที่จะจ่ายชะกาต ท่านอะบูบักร์ได้ส่งกองทัพไปลงโทษพวกเขา ซึ่งในกองทหารดังกล่าวมีคอลิด อิบน์ อัลวะลีดเป็นผู้บัญชา

มีรัชสิทธิ์ (อ.ศ.1404:30/471) กล่าวว่า ครั้งที่คอลิดออกไปล่าสงครามกับพวกมรดกนั้น ท่านไม่มีประสงค์ขึ้นนอกจากท่านต้องการยึดทรัพย์สิน หลับนอน และร่วมสุขกับบรรดาภรรยาของพวกมรดกโดยเฉพาะภรรยาของผู้นำพวกเรามาลิก อิบน์ นุวัยเราะฮฺ ชื่อ จุมมุ ตะมิม บินตุล อัลมินฮาล และเขาได้กล่าวย้ำอีกว่าคอลิดหลงรักจุมมุ ตะมิม จนคิดสังหารมาลิกและคนในเผ่าของเขาทั้งหมดโดยหวังที่จะครอบครองตัวเอง และช่วงเวลาแห่งการสังหารนี้เกิดขึ้นในช่วงเดียวกับการนำเอานางมาเป็นภรรยาของท่าน และมีรายงานกล่าวว่า คอลิดได้แต่งงานกับภรรยาหม้ายของมาลิกในเย็นวันที่สามี่ของนางถูกสังหารโดยไม่ยอมรออีตตะฮฺ¹⁰⁰ ของนางครบกำหนดเสียก่อน

และอัลฮะมาวีฮฺ (พ.ศ.2534, 180) กล่าวว่า คอลิดได้ฆ่ามาลิก อิบน์นุวัยเราะฮฺ และลูกน้องของเขาหลังจากพวกเขาได้วางอาวุธแล้วและกำลังยื่นละหมาตอยู่ พวกเขาถูกมัดด้วยเชือกและร่วมอยู่กับพวกเขาคือ จุมมุ ตะมิม ซึ่งเป็นภรรยาของมาลิก และเป็นสตรีที่เชื่อสาขอรันที่ลวดยที่สุดคนหนึ่งในสมัยของนาง ทำให้คอลิดหลงใหลในความงามของนาง และอัลฮะมาวีฮฺยกคำอีกว่า คอลิดได้สังหารมรดกที่มีวิสุทธิซึ่งไม่มีความผิดใดๆ มีหน้าขายังกระทำชินา (ผิดประเวณี) กับหญิงหม้ายในคืนเดียวกันนั้น ทั้งๆ ที่นางมีความโคกเคี้ยวเพราะการจากไปของสามี และในที่สุด อัลฮะมาวีฮฺทำทาสมญานาม ดาบแห่งอัลลอฮฺ เป็น ดาบแห่งมารร้ายที่จ่อยเปลี้ย (อัลฮะมาวีฮฺ , พ.ศ. 2534 : 191)

การประณามเสาะหาบะฮฺในการรายงานพะดิษ

กลุ่มซ็อบะฮฺได้กล่าวหาบรรดาเสาะหาบะฮฺว่า เป็นผู้ทรยศต่อคำสั่งของท่านนะบี(คือลัลลอฮฺอะซัยฮฺซัลลิม) ผู้ที่ตั้งใจและพยายามปลอมแปลงมะดิษต่างๆ ของท่านนะบีเพื่อ

¹⁰⁰ อีตตะฮฺ หมายถึง ระยะเวลาที่อิสลามได้กำหนดไว้บรรดาศัตรูมุสลิมทั้งหลายมีเวลาพอที่เชื่อว่ามรดกของเธอบริสุทธิ์หลังจากสามีได้หย่านาง หรือเสียชีวิต

สนับสนุนแนวคิดและกลุ่มของพวกเขา พวกเขาเหล่านี้เป็นผู้ซึ่งขาดความอดทนที่ไม่สามารถรับรายงานจากพวกได้ ในที่นี้ผู้วิจัยขอนำเสนอส่วนหนึ่งของเคาะหนาบะฮ์ที่ถูกกล่าวหาว่าเป็นผู้ขาดความอดทน เพื่อเป็นตัวอย่างและกรณีศึกษา

ข้อกล่าวหาต่ออะบูสุรฮัยเราะฮ์

อะบูสุรฮัยเราะฮ์เป็นเคาะหนาบะฮ์ท่านหนึ่งที่มีความอดทนในการแสวงหาความรู้จากท่านรซูล ทั้งในช่วงที่ท่านอยู่ที่บ้าน หรือในระหว่างการเดินทาง อะบูสุรฮัยเราะฮ์ได้รับการถ่ายทอดความรู้มากมายจากท่านรซูล แต่เนื่องจากท่านเป็นเคาะหนาบะฮ์ที่เข้ารับอิสลามในช่วงบั้นปลายของชีวิตท่านรซูล ท่านจึงถูกตั้งข้อสงสัยจากชาวซีอะฮ์โดยเฉพาะในเรื่องที่เกี่ยวกับการรายงานหะดีษ ซึ่งข้อกล่าวหาต่างๆ นั้น สามารถสรุปเป็นประเด็นดังนี้

1. ท่านอะบูสุรฮัยเราะฮ์ เป็นผู้โกหกตัวอจาก ซัยคุเศาะฮุค¹⁰⁰ (ฮ.ศ. 1403 : 1/190)¹⁰¹ กล่าวว่ามีเคาะหนาบะฮ์ของท่านรซูล 3 ท่านที่กล่าวเท็จต่อท่านรซูล คือ อะบูสุรฮัยเราะฮ์ อันัส อิบน์ มาลิก และท่านหญิงอาอิชะฮ์ ซึ่งอัลมัซฮะฮ์ (ฮ.ศ. 1404 : 33/215, 34/287) รายงานว่า ผู้ที่อุปโลกนหะดีษของรซูลมากที่สุด คือ อะบูสุรฮัยเราะฮ์

2. กลุ่มซีอะฮ์ รายงานว่า ท่านอุมัร อิบน์อัลค็อฏฏอบ อะลี อิบน์ อะบี ฏอลิบ และอาอิชะฮ์ได้กล่าวหาท่านอะบูสุรฮัยเราะฮ์เป็นผู้โกหก มุหัมมัด อิบน์ มุหัมมัด อัลมุฟิต¹⁰² (ฮ.ศ. 1413 : 78) รายงานว่า เคาะหนาบะฮ์ทั้งสาม ได้ตั้งห้ามอะบู สุรฮัยเราะฮ์รายงานหะดีษจากท่านรซูล

3. ซีอะฮ์รายงานว่า ท่านอุมัร ได้เขียนอะบูสุรฮัยเราะฮ์เนื่องจากท่านรายงานหะดีษเป็นจำนวนมากอย่างผิดปกติ อันนะบะฮียฺ อัลนะบะฮียฺ¹⁰³ (ฮ.ศ. 1384 : 2/248-249) กล่าวว่า แท้จริงท่านอุมัรได้เขียนอะบูสุรฮัยเราะฮ์ โดยท่านกล่าวว่า การที่ฉันเขียนคุณเนื่องจากฉันเห็นคุณรายงานหะดีษเป็นจำนวนมาก และฉันเชื่อว่าคุณได้กล่าวเท็จต่อท่านนะบี (คืออัลลิลลอลลุอะลัยฮิวะซัลลัม) และท่านอุมัรเรียกอะบูสุรฮัยเราะฮ์ ว่า ศัตรูของอัลลอลลุ และศัตรูของอิสลาม

4. อัลมุละวีเย (ค.ศ. 1991, 143-144) กล่าวว่า อะบูสุรฮัยเราะฮ์ ได้พบและคบหากับท่านรซูลในเวลาหนึ่งปี กับเก้าเดือนเท่านั้น แต่ท่านรายงานหะดีษเป็นจำนวนมาก ซึ่งจะมากกว่าบรรดาเคาะหนาบะฮ์ที่อาศัยอยู่กับท่านจากวันประกาศอิสลามครั้งแรกจนถึงวันของการเสียชีวิตของท่านรซูล อัลมุละวีเยกล่าวต่อไปว่า ท่านอะบูสุรฮัยเราะฮ์ได้อุปโลกนหะดีษปลอมขึ้นมาทุกๆ แห่ง

¹⁰⁰ อัลซัยคุเศาะฮุค เป็นนักปราชญ์ของซีอะฮ์ เกิดปี ฮ.ศ. 305 เสียชีวิต ปี ฮ.ศ. 381 ที่เมืองกุน

¹⁰¹ ศะฮุบ (อัลมัรหะฮ์, ฮ.ศ. 1404 : 2/217 และ 22/102)

¹⁰² อัลมุฟิต เป็นนักปราชญ์ของซีอะฮ์ เกิดปี ฮ.ศ. 338 เสียชีวิต ปี ฮ.ศ. 45.ศ. 13 ที่เมืองแบกแดด

¹⁰³ อันนะบะฮียฺ อัลนะบะฮียฺ เป็นนักปราชญ์ของซีอะฮ์ เกิดปี ฮ.ศ. 804 เสียชีวิต ปี ฮ.ศ. 877

3. ชื่อจะถูกกล่าวว่าเป็นท่านหญิงอาอิชะฮ์ต่อด้านการแต่งตั้งทายาทที่ท่านรูดได้แก่ท่านอะลี เธอเป็นผู้คัดค้านที่แข็งแกร่งที่สุดคนหนึ่ง และได้ทรยศต่อผู้นำของเธอ ทำให้เธอขาดความอะดะละฮ์ในการรายงานประวัติศาสตร์(ซัยยิด อับดุลฮุเซน ซัยรฟุดดีน และ ซัยยิด ชะลิม อัลบะชะเรีย , พ.ศ.2529 : 456)

จากข้อมูลที่ได้เสนอนั้น กลุ่มชื่อจะเห็นว่า ท่านหญิงอาอิชะฮ์มิใช่เป็นมุสลิมที่แท้จริงเนื่องจากนาง มีความเกลียดชัง และโกรธแค้นต่อบรรดาอะฮ์ลุลไบตุ และนางได้กระทำความผิดต่างๆ ที่ทำให้เกิดสงครามครั้งสำคัญในประวัติศาสตร์ที่ทำลายชีวิตมุสลิมโดยเฉพาะบรรดาเศาะหาบะฮ์หลายท่าน คนที่มีพฤติกรรมเช่นนี้หรือที่เรียกว่ามีความอะดะละฮ์พอที่จะรับหะดีษจากนางได้

ประเด็นที่คลุมเครือเกี่ยวกับเศาะหาบะฮ์

ในที่นี้ผู้วิจัยขอแนะนำเสนอบางประเด็นที่คลุมเครือเกี่ยวกับเศาะหาบะฮ์ที่กลุ่มชื่อจะพยายามนำมาเป็นข้ออ้างเพื่อสนับสนุนแนวคิดของตนดังนี้

เหตุการณ์วันพฤหัสบดีวิบโยค

ชาวชื่อจะอุมมีที่คนจะว่าในเหตุการณ์วันพฤหัสบดีวิบโยคท่านรูดได้สั่งเสียให้เศาะหาบะฮ์เขียนคำสั่งแต่งตั้งอะลี อิบนู อะบีฏอลิบ เป็นผู้นำแทนท่านหลังจากท่านเสียชีวิต พวกเขาได้อ้างหะดีษของอิบนุอับบาสรายงานว่า เมื่อครั้งอาการไข้ของท่านรูดร้ายแรงกว่าเดิม ท่านรูดได้กล่าวว่

” ائتوني بكتاب اكتب لكم كتابا لا تضلوا بعده ” قال عمر ان النبي صلى الله عليه وسلم غلبه الوجع وعندنا كتاب الله حسبتا فاختلفوا وكثر اللفظ قال قوموا عني ولا ينبغي عندي التنازع ” فخرج ابن عباس يقول ابن الرزية كل الرزية ما حال بين رسول الله وبين كتابه

ความว่า ” พวกเจ้าจงนำหนังสือมาให้ฉัน เพื่อที่ฉันจะเขียนเอกสารฉบับหนึ่งซึ่งจะป้องกันพวกท่านมิให้ออกจากหนทางอันเที่ยงธรรม ” ท่านอุมมี ได้กล่าวว่า ท่านรูดอยู่ในอาการไข้หนัก และพวกเรามิมีคัมภีร์แห่งองค์อัลลอฮ์อันเป็นการเพียงพอแล้ว จากนั้นพวกเขาได้แตกแยกกัน และทะเลาะกัน และท่านรูดกล่าวว่า ” พวกเจ้าจงออกจากตัวฉัน และ(พวกเจ้า)

ไม่สมควรทะเลาะกันต่อหน้าฉัน * หลังจากนี้ฉันจับ อับบาสาได้ออกจากห้องของท่าน และกล่าวว่า มันเป็นโชคร้ายที่เกิดกันไม่ให้ท่านบรรลุบันทึกเอกสารเช่นนี้¹¹⁰

จากเหตุการณ์ในวันนั้น ชาวซิวจะเห็นว่าบรรดาเศาะหาบะฮะฮ์ได้ทราบล่วงหน้าแล้วว่า ท่านบรรลุจะแต่งตั้งท่านอะดีเป็นเคาะลีฟะฮ์หลังจากการเสียชีวิตของท่าน พวกเขาจึงจัดขบวนเพื่อมิให้ท่านบรรลุบันทึกผู้ที่จะมาเป็นเคาะลีฟะฮ์หลังจากท่าน

อัลตะมาวีฎี (พ.ศ.2534 , 94-96) กล่าวว่า บรรดาเศาะหาบะฮ์ของบรรลุกำลังประชุมกันอยู่ในบ้านของท่านบรรลุสามวันก่อนที่ท่านจะสิ้นชีวิต ท่านได้สั่งให้เศาะหาบะฮ์เอากระดาษและหมึกมาให้ เพื่อว่าท่านจะได้เขียนคำสั่งเสียให้พวกเขา เพื่อเป็นการป้องกันไม่ให้พวกเขาออกนอกทางอันเที่ยงธรรม แต่บรรดาเศาะหาบะฮ์มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องนั้น มีบางท่านไม่เชื่อฟังคำสั่งของท่านบรรลุและกล่าวว่าท่านพูดเหลวไหล ท่านบรรลุรู้สึกโกรธเคืองมากที่พวกเขาไม่ปฏิบัติตามจึงได้สั่งให้พวกเขาออกไปจากบ้านของท่านทันที และท่านไม่ได้เขียนคำสั่งเสียอย่างใดเลย และมุหัมมัด อัตติญานี อัตตะมาวีฎี กล่าวต่ออีกว่า เศาะหาบะฮ์ส่วนมากเข้าข้างอุมัยร นั่นคือสาเหตุที่ท่านบรรลุต้องล้มเหลวในการเขียนคำสั่ง เพราะท่านรู้ว่าพวกเขาจะไม่เคารพท่านและไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของอัลลอฮ์โดยขึ้นเสียงต่อหน้าท่าน และถ้าพวกเขาเป็นขบถต่อคำสั่งขององค์อัลลอฮ์แล้ว พวกเขาก็คงไม่เชื่อฟังคำสั่งของท่านบรรลุอีกต่อไป

หะดีษเพาฎ (สระน้ำ)

ชาวซิวจะดูได้อย่างหะดีษของอัลบุคอรีย ¹¹¹ ซึ่งท่านบรรลุได้กล่าวว่า

بيننا أنا فاتم إذا زمره حتى عرفتهم خرج رجل من بيني
وبينهم فقال لهم فقلت أين قال إلى النار والله قلت وما شأنهم قال
إنهم ارتكوا بحدك على ظهورهم القهقري فلا أراه يخلص منهم
إلا مثل همل النعم

ความว่า * ในขณะที่ฉันกำลังสิ้นอายุได้มีกลุ่มชนกลุ่มหนึ่ง ซึ่งฉันรู้จักพวกเขาดีแล้วมีชายคนหนึ่งจึงอยู่ในระหว่างชนกลุ่มนั้นพูดกับฉันว่า เขาไปเกาะ ฉันกล่าวว่า ไปไหนกันเขาผู้นั้นตอบว่า ไปนรก ขอสาบานด้วยอัลลอฮ์ ฉันได้ถามเขาอีกว่า พวกเขาได้ทำอะไรคิด

¹¹⁰ หะดีษนี้ได้อ้างไว้ในเชิงอรรถหมายเลข 90

¹¹¹ หะดีษเศาะหีหฺรายงานโดยอัลบุคอรีย ก็ตามอรรถาธิบาย มาน พิศ เพาฎ ; 6090

ไป เขาตอบว่า พวกเขาได้หันหลังกลับ(ตกลาสนา) หลังจากท่านได้เสียชีวิตไปแล้ว และแน่นอนมี
เพียงจำนวนน้อยเท่านั้นจะได้รับความสะดวกเหลือ *

นอกจากนี้แล้วชาวฮีบรูได้ย้ายหะดีษของมุสลิม ¹¹² ซึ่งท่านรซูลได้กล่าวว่า

أنا فرطكم على الحوض من ورد شرب ومن شرب لم يظمأ أبدا
وليردن علي القوام أعرفهم ويعرفوني ثم يحال بيني وبينهم

ความว่า * ฉันจะไปถึงสระน้ำก่อนพวกท่าน และผู้ใดถึงที่นั่นจะได้ดื่มน้ำแน่นอน
นอบ และใครก็ตามที่ดื่มน้ำแล้วจะไม่กระหายอีกต่อไป และบุคคลที่ฉันรู้จักเขาและเขา
รู้จักฉัน จะมาหาฉัน แต่เราจะแยกจากกัน *

จากบทหะดีษข้างต้นและโครงการอัลกุรอาน ¹¹³ ที่จะเสนอต่อไปนี้ อัลฮัยคุ อัลมุฟิด
(ค.ศ.1413 : 52) ได้อ้างในหนังสือ อัลอิฟศอหุ ฟิด อิมามะฮฺ ว่า บรรดาเศาะหาบะฮฺได้ตักวิลดะฮฺ
(ออกนอกศาสนา)อย่างชัดเจนหลังจากท่านรซูลเสียชีวิต ¹¹⁴ ซึ่งพระองค์อัลลอฮฺได้ตรัสในโครงการ
อัลกุรอาน (อาละอิมรอน : 144) ว่า

وَمَا كُنْتُمْ إِلَّا رُسُلًا قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَلَا تَنْتَبِهُونَ أَمْ قُلُوبُ
أَعْمَىٰ أَمْ لَا أَنعَمْنَا عَلَيْكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَيْنَ عُنُقَيْبِهِ قَلْبًا نَشُؤْهُ اللَّهُ شَيْئًا
وَسَيَجْزِي اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٤﴾

ความว่า * และมุฮัมมัดนั้นหาใช่ชินใดไม่ นอกจากเป็นรซูลผู้หนึ่งเท่านั้น ซึ่ง
บรรดาบุรุษก่อนจากเขาก็ได้ล่วงดับไปแล้ว แล้วหากเขาตายไปหรือถูกฆ่าก็ตาม พวกเขาก็
หันหันเหี้ยวของพวกเจ้ากลับกระนั้นหรือ และผู้ใดที่หันหันเหี้ยวทั้งสองของเขากลับแล้วไซ้
มันก็จะไม่ก่อให้เกิดอันตรายแก่อัลลอฮฺแต่อย่างใดเลย และอัลลอฮฺนั้นทรงครอบงำแก่ผู้
กตัญญูทั้งหลาย *

¹¹² หะดีษเศาะหิหฺรายงานโดยมุสลิม กิตาบอัลฟะฎอฮฺ มาย อิมบาด เหาฎะมิมียา อะศิฮาดีฮฺ : 4243 ,
4244 , 4245 , 4246

¹¹³ นอกจากโครงการอาละอิมรอนแล้ว อัลมุฟิดได้อ้างจากโครงการ (อัลอิมเราะฮฺ : 25) (อัลฮันนุซ : 2-3) (เศาะ
มาอิมะฮฺ : 54) และ (มุหัมมัด : 29)

¹¹⁴ แลดูใน (อัลญูซียฺ , ค.ศ.1414 : 1/94 และ 269) (อัลกุรุมียฺ , ค.ศ.1404 : 1/171) (อะดี อัลหิกมียฺ , ค.ศ.
1400 : 2/376-377) และ (ซินุนญูกริก อัลหิกมียฺ , ค.ศ.1407 : 289)

และอัลมุฟิต (ฮ.ศ.1413 : 53) ได้กล่าวอีกว่า สาเหตุที่บรรดาเศาะหาบะฮ์ได้ตกเป็น
มรต็ด อันเนื่องมาจาก

1. พวกเขาได้ล้อมบ้านของอุษมาน อิบน์ อ์ฟฟาน และได้ฆ่าท่านในขณะที่ท่านกำลัง
อ่านอัลกุรอ่าน
2. บรรดาเศาะหาบะฮ์ได้ถอดถอนท่านอะลี เป็นอิมามาฮ์หลังจากมีหลักฐานอันชัด
เจนว่า ผู้นำหลังท่านรซูล คือ อะลี อิบน์ อะบีฏอลิบ
3. พวกเขาได้ถอดสัตยาบันต่อท่านอะลี ทำสงครามกับท่านอะลี และได้ฆ่าท่าน
4. พวกเขามีพฤติกรรมที่ป่าเถื่อนโดยฆ่ามุสลิมที่บริสุทธิ์ ณ เมืองฮาม
5. ส่วนหนึ่งของบรรดาเศาะหาบะฮ์เป็นผู้นำของเคาะวาริช ¹¹⁵
6. ส่วนหนึ่งของบรรดาเศาะหาบะฮ์ได้ปฏิเสธจ่ายชะกาตจนเคาะลีฟะฮ์อะบู บักร
ต้องประกาศสงครามกับพวกเขา และท่านได้กล่าวว่ากลุ่มนี้ เป็นกลุ่มที่ตกศาสนา ปฏิเสธศรัทธา
และกลุ่มที่หลงทาง

มุหัมมัด ฮัดดีดฺนิ อัสสะมาวี (พ.ศ.2534 , 121) ได้เสริมว่า เศาะหาบะฮ์ส่วนมาก
ได้เปลี่ยนแปลงไปหรือไม่ก็ถอนตัวจากศาสนาอิสลามหลังจากท่านรซูลเสียชีวิตไป นอกจากส่วน
น้อยเท่านั้นยังยึดมั่นอยู่อย่างเดิม

เหตุการณ์ชะกัฟะฮ์ (การแต่งตั้งอะบูบักรเป็นเคาะลีฟะฮ์)

เหตุการณ์เกี่ยวกับการประชุมที่ชะกัฟะฮ์ (เเพง) ของพวกบะนีอุษายดีละฮ์ ชาวซีอะฮ์
เห็นว่า เป็นเหตุการณ์สำคัญที่มีการแย่งชิงตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์อุมัยยิดีน ซึ่งเศาะหาบะฮ์ที่สนิทที่สุด
ของท่านรซูลกลุ่มหลังอานาซ จนกระทั่งศพของท่านรซูล ถูกปล่อยให้อยู่ในบ้านของท่านโดยไม่มี
ใครเหลียวแล เพราะพวกเขาชั่งกับการแข่งขันเพื่อแย่งชิงตำแหน่งผู้นำคนใหม่ของรัฐอิสลามจน
ไม่มีเวลาว่าง

เกี่ยวกับเรื่องนี้ อัลลอไลนีย์ (ฮ.ศ.1365 , 8/343) รายงานจากสลมาน อัลฟาริสีย์ กล่าวว่า
หลังจากท่านรซูลได้เสียชีวิต บรรดาเศาะหาบะฮ์ได้กระทำในสิ่งที่พวกเขาต้องการ และเกิดการ
ถกเถียงกันระหว่าง ชาวอุฎัยรียีน (โดยมี อะบูบักร อุมัยร และอะบูอุบัยดะฮ์) กับชาวอันศอรฺในเรื่อง
ผู้นำคนใหม่ในอิสลาม ซึ่งชาวอันศอรฺได้นำท่านละอูด อิบน์ อุบาดะฮ์ ¹¹⁶ (ซึ่งท่านกำลังป่วยอยู่) ไป
ยังชะกัฟะฮ์ บะนีอุษะฮ์ละฮ์ และได้ชุมนุมกันอยู่รอบๆ ท่านเพื่อประกาศและแต่งตั้งท่านให้ดำรง

¹¹⁵ หมายถึง กลุ่มที่แตกออกจากอะลีอิบน์ อะบีฏอลิบ หลังสงครามคัฟิฟิน

¹¹⁶ และฮุ (อัลมุซลิสีย์ , ฮ.ศ.1404 : 28/175)

ตำแหน่งผู้นำมุสลิม ส่วนชาวมุสตาฟีรีนกล่าวว่า ใช้ ชาวฮินคอรุทั้งหลาย เผ่ากูรอซซุจะมีสิทธิเป็นผู้ นำมากกว่าพวกท่านเนื่องจากว่าท่านรฐุตมาจากเผ่ากูรอซซุ และชาวมุสตาฟีรีนก็มาจากเผ่ากูรอซซุ ด้วย แท้จริงพระองค์อัลลอฮ์ได้กล่าวในคัมภีร์เริ่มด้วยพวกเขา และได้ให้ความประเสริฐแก่พวกเขา นอกจากนั้นแล้วท่านรฐุตได้กล่าวว่า

الأئمة من قريش

ความว่า " บรรดาผู้นำนั้นมาจากพวกกูรอซซุ " ¹¹⁷ สักมานรายงานต่อไปว่า ฉันได้ไปหาท่านอะลี ในขณะที่ท่านกำลังอาบน้ำศพของท่านรฐุต และฉันได้รายงานข้อสิ่งที่บรรดาเศาะหาบะฮ์ได้กระทำขึ้นแก่ท่าน(อะลี) และฉัน(สักมาน)บอกท่านอะลีว่า ดอนนี้ท่านอะบูบักร์อยู่บนมิมบ์รุษของท่านรฐุต และข้าขอสาบานว่าอะบูบักร์ไม่พอใจที่ประชาชนให้สัตยาบันต่อท่านเพียงมือข้างเดียว แท้จริงเขาต้องการที่จะให้ประชาชนทั้งหลายให้สัตยาบันต่อท่านนั้นด้วยมือขวาและมือซ้ายด้วย ท่านอะลีถามว่า ท่านรู้ไหมว่าใครเป็นคนแรกที่ให้สัตยาบันแก่ท่านอะบูบักร์บนมิมบ์รุษ สักมานตอบว่า ฉันไม่ทราบ แต่ที่ฉันเห็นคนที่ไม่ให้สัตยาบันแก่อะบูบักร์ที่โดรม์ของบะนีฮาอิดะฮ์ในขณะที่พวกเขา กำลังได้เคียงกับชาวฮินคอรุ นั่นคือ บะซิจู อิบนุสละฮฺ อะบูอูไบดะฮ์ อุมัยร และสาอิม ตามลำดับ อะลีบอกว่าฉันไม่ได้ถามเรื่องนั้น แต่ที่ฉันถามคือใครให้สัตยาบันแก่อะบูบักร์ในขณะที่ท่านอยู่บนมิมบ์รุษ สักมานตอบว่าฉันไม่ทราบ แต่เท่าที่ฉันเห็นคือมีชายชราคนหนึ่งได้ไปให้สัตยาบันต่อท่านอะบูบักร์ อะลีตอบว่าชายคนนั้นคืออิบลิส(ซาตาน) และอัลกุโลไนยฺรรายงานต่อไปว่า ท่านอะลีได้กล่าวแก่สักมานว่า เมื่อถึงเวลาท่านรฐุตเสียชีวิต บรรดาเศาะหาบะฮ์พากันให้สัตยาบันต่อท่านอะบูบักร์ ณ โดรม์ของบะนีฮาอิดะฮ์หลังจากที่พวกเขาได้ถกเถียงและทะเลาะกัน หลังจากนั้นพวกเขาได้ไปรวมกันที่มัสยิด และคนแรกที่ให้สัตยาบันในวันนั้นคืออิบลิสในรูปร่างคนคนหนึ่ง หลังจากนั้นอิบลิสได้ออกจากมัสยิดไปหาพรรคพวกของเขาพร้อมกล่าวว่า พวกคุณเข้าใจว่าฉันไม่มีทางที่ สามารถให้บรรดาเศาะหาบะฮ์หลงทางได้ แท้จริงฉันได้ประสบความล้มเหลวแล้วหลังจากที่พวกเขา ได้ทอดทิ้งคำสั่งของพระองค์อัลลอฮ์และของรฐุต ¹¹⁸ ตามที่พระองค์อัลลอฮ์ได้ตรัสในโองการ (ระบุอะฮ์ : 20) ว่า

وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَلْمَهُ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا قَرِيبًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٠﴾

¹¹⁷ รายงานโดยอะหฺมัด : 11859, 12433, 18941 และอัลฮิษมาเนีย : 1985 : 2/238) กล่าวหาหะดีษนี้อยู่ระดับ เกาะหฺญ

¹¹⁸ และรายงานโดยอิมรฺกานฺ (อะหฺมัด อิบนุ อะลี อัลกุฎัยบรฺฮฺ : ส.ศ. 1403 : 1/70-74)

ความว่า " และโดยแน่นอน ซิบนิสได้ทำให้การนึกคิดของมันเป็นที่มีต่อพวกเขา เป็นจริง ดังนั้นพวกเขาจึงได้ปฏิบัติตามมัน เว้นแต่ส่วนน้อยของบรรดาผู้ศรัทธาเท่านั้น "

119

การให้สัตยาบันต่อท่านอะบู บักรุ ให้เป็นเคาะลีฟะฮ์ในครั้งนั้น ซัยยิด อับดุลมุฮะซัน ชัยฟูตดิน และ ซัยยิด อะลีม อัลอะชะรีฟ (พ.ศ.2529 : 492) กล่าวว่า มิได้เป็นไปตามมติจากที่ประชุมของบรรดาสาวกส่วนใหญ่แต่อย่างใดเลย หากแต่เป็นการประกาศโดยท่านอุมัยร และอะบูอูไบดะฮ์ ตลอดจนบุคคลที่เป็นพรรคพวกของคนทั้งสองเท่านั้น ซึ่งต่อมาบรรดาประชาชนทั้งหลายต่างก็ได้รับรองมติอันนั้น และได้ช่วยกันให้พวกเขาได้บรรลุถึงวัตถุประสงค์ตามที่พวกเขามีความปรารถนา แม้แต่อะบู บักรุ เองก็ยังได้อธิบายว่า แท้จริงการให้สัตยาบันแก่ท่านในวันนั้นมิได้เป็นไปตามมติของการประชุมที่ปรึกษาหารือกันและมีได้เป็นไปตามการเสนอความคิดเห็น ซึ่งเรื่องนี้ท่านอะบู บักรุเคยได้กล่าวคำปราศรัยต่อหน้าประชาชนในตอนแรกของการเข้ารับตำแหน่งการเป็นเคาะลีฟะฮ์ของท่านว่า แท้จริงการให้สัตยาบันแก่ท่านนั้น เป็นไปโดยบังเอิญ ขออัลลอฮ์ได้ทรงปกป้องฉันให้พ้นจากความชั่วร้ายของมันเถอด และฉันกลัวความมัวหมอง (พิณนะฮ์) ที่จะเกิดขึ้น

และมุหัมมัด ฮัตติญาบี ฮัตตะมาวีญ (พ.ศ.2534 : 163) ได้กล่าวว่า สำหรับการเลือกตั้งอันเป็นที่แพร่หลายที่ถูกกล่าวหา อันเป็นการเลือกตั้งท่านอะบูบักรุในวันสะกัฟะฮ์ และได้มีการรับรองท่านต่อมาในมัสยิดนั้น ดูเหมือนว่าเป็นแค่เพียงการกล่าวอ้างโดยปราศจากหลักฐาน สิ่งนั้นจะเป็นการตกลงกันโดยประชาชนเห็นชอบได้อย่างไร ในเมื่อประชาชนส่วนมากไม่ได้อยู่ในการรับรองนั้น เช่น ท่านอิมามอะลี ท่านอับบาต ส่วนมากของตระกูลบะนีฮาชิม และฮัตตะมาวีญกล่าวต่อไปว่า การขาดท่านอะลีแต่ผู้เดียวจากการรับรองนั้นก็เป็นเพียงพอแล้วที่จะวิพากษ์วิจารณ์การประชุมนั้นว่าไม่ถูกต้องเพราะว่าท่านอะลีเป็นผู้เดียวที่ได้รับตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์ซึ่งถูกแต่งตั้งโดยท่านารุดุล และมุหัมมัด ฮัตติญาบี ฮัตตะมาวีญได้สรุปว่า การยอมรับท่านอะบูบักรุเป็นเคาะลีฟะฮ์นั้นมิได้มีการปรึกษาหารือเลย ความจริงแล้วมันเกิดขึ้นกับประชาชนโดยไม่รู้เนื้อรู้ตัว โดยเฉพาะอย่างยิ่งขณะนั้นประชาชนกำลังยุ่งอยู่กับการเตรียมการสังคพท่านารุดุลอยู่ ประชาชนชาวมะดีนะฮ์นั้นตกใจต่ออาการจากไปของท่านารุดุล และแล้วประชาชนก็ถูกบังคับให้เลือกเคาะลีฟะฮ์

จากข้อมูลที่ได้เสนอมานี้จะเห็นว่าการที่อะบูบักรุได้รับการแต่งตั้งให้เป็นเคาะลีฟะฮ์นั้นเป็นการได้ตำแหน่งอย่างไม่ชอบธรรม อันเนื่องมาจากตำแหน่งเคาะลีฟะฮ์นั้น ได้ถูก

119 คือซิบนิสได้รายงานไว้ว่า แน่แน่นอนข้าพระองค์จะกล่าวให้พวกเขาทั้งหมดคนหนึ่ง และในที่สุดสิ่งที่มีคนนึกคิดไว้มัน ก็เป็นความจริงขึ้นมา คือพวกที่หลงผิดไปปฏิบัติตามมัน (สมาคมนักเขียนทำอาหารแห่งประเทศไทย , ส.ศ.1419 :

บัญญัติอย่างชัดเจนแล้วในเหตุการณ์เกาะตือรุม ว่าท่านอิมามอะลีจะเป็นเคาะลีฟะฮ์หลังจากท่านรซูลเสียชีวิต และการเลือกตั้งนั้นเป็นการเลือกตั้งที่ประชาชนส่วนใหญ่ไม่เห็นชอบ ตลอดจนมีการรุมบังคับให้ประชาชนให้ไปสืบทายาทต่อท่านอะบูบักร์เป็นเคาะลีฟะฮ์ด้วย

โครงการอัลกุรอานที่เกี่ยวกับพวกมุนาฟิก

กลุ่มนี้จะถูกขับออกจากนำเหตุการณ์ต่างๆ ในประวัติศาสตร์มาปะติดปะต่อ เพื่อพิสูจน์ว่าบรรดาเศาะหาบะฮ์นั้นขาดความอะดะลอะฮ์แล้ว พวกเขายังได้อ้างโครงการอัลกุรอานที่พระองค์ได้ประทานลงมาเกี่ยวกับชาวมุนาฟิกนั้นว่า ได้เจาะจงบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านรซูล ซึ่งพวกเขาโดยส่วนใหญ่แล้วจะมีพวกปฏิเสธศรัทธา หน้าไหว้หลังหลอก เป็นพวกที่ชอบแต่ความชั่ว เป็นต้น ในที่นี้ผู้วิจัยขอนำเสนอส่วนหนึ่งของโครงการอัลกุรอานมา เพื่อเป็นตัวอย่างและกรณีศึกษาในเรื่องนี้

1. พระองค์ได้ตรัสในโครงการ (อัลเตาบะฮ์ : 65) ว่า

وَلَيْسَ مِنَ النَّبِيِّينَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَتَلَّابُوا
 لِبِالْوَيْءِ وَيَدِينُوا وَرَسُولِهِمْ كُنْتُمْ تَسْتَفْهِنُونَ ﴿٦٥﴾ لَا تَعْتَدُوا
 فَعَدَّ كَفْرًا مِمَّا بَعَثَ فِيكُمْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْكُمْ أَنْ تَغْفِ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ وَيَتْلَبَ
 طَائِفَةٌ بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٦﴾

ความว่า "และถ้าหากเจ้าถามพวกเขา แน่ชนพวกเขาจะกล่าววว่า แท้จริงพวกเราเพียงแต่พูดสนุกและพูดเล่นเท่านั้น จงกล่าวเถิด (มุหัมมัด) ว่า ศัฆัลลอะฮ์ และบรรดาโครงการของพระองค์และรซูลของพระองค์กระนั้นหรือที่พวกท่านเย้ยหยันกัน พวกท่านล่อลวงตัวเรา แท้จริงพวกท่านได้ปฏิเสธการศรัทธาหลังจากการมีศรัทธาของพวกท่าน หากเราจะอภัยโทษให้แก่กลุ่มหนึ่งในหมู่พวกเจ้า เราก็ลงโทษอีกกลุ่มหนึ่งเพราะพวกเขาเป็นผู้กระทำความคิด "

จากโครงการนี้อัลกุ่มมีฮ์ (ฮ.ศ.1404 : 1/300) ได้รายงานวว่า แท้จริงผู้ที่พูดเล่น ต่ออัลลอะฮ์ และต่อโครงการของพระองค์และรซูลของพระองค์และเย้ยหยันกัน ตลอดจนปฏิเสธศรัทธา หลังจากการมีศรัทธา บุคคลที่โครงการกำลังกล่าวถึงนั้น คือ บรรดาเศาะหาบะฮ์นั่นเอง ที่พวกเขาศรัทธา แล้วพวกเขาสงสัยในศาสนาที่พวกเขานับถือ

2. พระองค์ได้ตรัสในโครงการ (อัลเตาบะฮ์ : 67)ว่า

أَلَمْ تَرَ أَنزَلْنَا نَارًا وَبِقُنُوتِهَا وَأَخْبَرْنَا أَنَّا يَمْلِكُونَ أَنْ نُنَزِّلَ عَلَيْكَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً يَتَوَلَّوْنَ فِيهَا مِنْ أَسْفَلٍ وَتَأْكُلُوا مِنْهُ لَحْمًا طَرِيدًا وَإِنَّ لَكَ فِي الْحَيَاةِ لِلنَّاسِ لَنَاوِيحًا ۝١٠٤

ความว่า "บรรดาอาหรับชนบทนั้น เป็นพวกปฏิเสธศรัทธาและพวกก๊กกติกที่ร้ายกาจที่สุด และเป็นการสมควรซึ่งแล้ว ที่พวกเขาจะไม่รู้ขอบเขตในสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงประทานให้แก่รซูลของพระองค์และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ทรงรอบรู้ ผู้ทรงปรีชาญาณ"

เกี่ยวกับโองการนี้ชัยฮิด อับดุลฮุเซน ชีรฟูตดิน และ ชัยคฺ ซะลิม อัลอะชะวะรีย์ (พ.ศ. 2529 : 505) กล่าวว่า หลังจากท่านรซูลเสียชีวิต ในยามนั้นได้เกิดความปั่นป่วนตามหัวเมืองต่างๆ ทั้งในคาบสมุทรอาหรับ และกลุ่มอิสลามอีกทั้งมีพวกมุนาฟิกชาวมะดีนะฮ์ได้รวมตัวกันขึ้นกับบรรดาชาวอาหรับทั้งหลาย กลุ่มชนพวกนี้เป็นผู้ก่อกวนตามที่ระบุถึงในโองการข้างต้น นอกจากนี้แล้วอัลกุฎมีฮ์ กล่าวว่าบรรดาเศาะหาบะฮ์ส่วนใหญ่เป็นชาวอะชะวะรีย์(คนนอกเมือง) ซึ่งพวกนี้ล้วนเป็นคนที่มิพหุติกรรมที่ไว้ใจมิได้เนื่องจากพวกเขาได้ปฏิเสธ และมีลักษณะหน้าไหว้นหลังหลอกหลังท่านรซูลได้เสียชีวิต และอัลกุฎมีฮ์ได้อีกโองการที่พระองค์ตรัสว่า

وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ مِنْ السَّابِقِينَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ الَّذِينَ نَسَبُوا بِذُنُوبِهِمْ لَكُمْ سَعِيرٌ ۝١٠٥

ความว่า "บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่ผู้ศรัทธา (ชาวมุสตาฟีรีนจากมักกะฮ์) และในหมู่ผู้ให้ความช่วยเหลือ (ชาวอันศอรฺจากมะดีนะฮ์) และบรรดาผู้ดำเนินความทวงเอาค่าชดเชยค่าคืนนั้นอัลลอฮ์ทรงพอพระทัยในพวกเขาและพวกเขาก็พอใจในพระองค์ด้วย และพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาแล้ว ซึ่งบรรดาสวรรค์ที่มีแม่น้ำไหลสาบไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง พวกเขาจะทำนักรออยู่ในนั้นตลอดกาล นั่นคือชั้นบนอันใหญ่หลวง" (อัลเตาเบฮ์ : 100)

โองการนี้พระองค์อัลลอฮ์หมายถึง อะบูซัยเรน อัลมิกดาตฺ ฮัลมาน อัมมาฮฺ และบรรดาผู้ที่ศรัทธาว่าท่านอะลี อิบน์ อะบี ฏอลิบเป็นผู้นำหลังจากท่านรซูลเสียชีวิต นอกจากบุคคลเหล่านี้แล้ว บรรดาเศาะหาบะฮ์ล้วนเป็นคนมุนาฟิก และเป็นผู้ละทิ้งศาสนา (อัลกุฎมีฮ์ , อ.ศ. 1404 : 1/303)

3. และในโองการ(อัลเตาเบฮ์ : 74)ที่พระองค์ตรัสว่า

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بِعَدُوِّهِمْ
 وَهُسُوا بِمَا لَمْ يَنْتَلُوا وَمَا يَنْتَلُونَ إِلَّا أَنْ أَعْتَبْتَهُمْ اللَّهُ وَرَسُولَهُ مِنْ قَبْلِهِمْ
 فَإِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ وَإِنْ يَتَوَلَّوْا يَتَعَذِّبُهُمْ اللَّهُ عَذَابًا أَلِيمًا فِي النَّارِ
 وَالْآخِرُ قَوْلُهُمْ فِي الْأَرْضِ مِنَ الَّذِينَ وَلَا نَصيبَ ﴿٤٧﴾

ความว่า * พวกเขาขานานต่อฮัตถลฮว่า พวกเขาไม่ได้พูดและแท้จริงนั้นพวกเขาได้พูดซึ่งถ้อยคำแห่งการปฏิเสธศรัทธา และพวกเขาได้ปฏิเสธศรัทธาแล้วหลังจากการเป็นมุสลิม และพวกเขามุ่งกระทำในสิ่งที่พวกเขามีได้รับผลและพวกเขามีได้ปฏิเสธ (หรือจงเถิดสัจจงซัง) นอกจากนี้ว่า ฮัตถลฮ และอรุณของพระองค์ได้ทรงให้พวกเขามั่งคั่งขึ้นจากความกรุณาของพระองค์ และหากพวกเขาสำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัวก็เป็นสิ่งที่ดีแก่พวกเขา และหากพวกเขามินตล้งให้ฮัตถลฮก็จะทรงลงโทษพวกเขาอย่างเจ็บแสบทั้งโลกนี้และปรโลก และพวกเขาไม่มีผู้คุ้มครองและผู้ช่วยเหลือใดๆ ในผืนแผ่นดิน *

อัลกุมมียู (ศ.ศ. 1404 : 1/301) ได้้อินายถึงสาเหตุของการประทานโองการนี้ว่า พระองค์ได้ประทานลงมาเพื่อให้ท่านรูลศรพบว่ามีผู้ที่ปฏิญาณ ณ กะอูบะฮฺ โดยที่จะไม่มอบตำแหน่งเคาะลีฟะฮฺแก่ตระกูลของบะนีฮาซิม การปฏิญาณเช่นนั้น ถือว่า เป็นคำที่กุฟรฺ (ที่ตักศาสนา) และอัลกุมมียู รายงานว่า ในขณะที่ท่านรูลศได้ยกมืออะลีสขึ้น เพื่อแต่งตั้งเป็นเคาะลีฟะฮฺในเหตุการณ์เราะเศศรัคม มีพวกกลุ่มมูนาฟิอกอยู่ 7 คนด้วยกันคือ อะบูบักรฺ อุมัยร์ ฮับศุรเราะฮฺมาน อิบน์เอาฟุ ละอตุ อิบน์อะบะนี ฮัลวะกะอฺคุ อะบูอฺไบดะฮฺ ลาดิม เมาลา อะบียุไรฟะฮฺ และมุฮัมมัดเราะฮฺ อิบน์อะฮฺบะฮฺ ซึ่งอุมัยร์กล่าวว่พวกท่านไม่เห็นหรือสายตาของท่านรูลศเหมือนสายตาคนเสียดสี

4. โองการ (อัลบะเกาะเราะฮฺ : 14) ที่พระองค์ฮัตถลฮได้ตรัสว่า

وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنُوا

ความว่า * และเมื่อพวกเขาพบบรรดาผู้ศรัทธาพวกเขาก็กล่าวว่ เราศรัทธาแล้ว *

อัลฮัศกะวีฮ์¹²⁰ (ฮ.ศ.1409 : 1/120) ได้อธิบายคำว่า **لَقُوا رَبَّهُمْ** หมายถึง พวกที่
ทำลายศรัทธาเป็นและพยายามที่จะขัดขวางมิให้ท่านอะลีเป็นเคาะลีฟะฮ์แทนท่านรซูล

และใองการ **الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا** อัลฮัศกะวีฮ์ กล่าวว่า ถ้าบรรดาเคาะหะบะฮ์ได้
เจอกับ อะบูซัรเรณ อัลมิกดาต สัลมาน และอัมมาร พวกเขาจะกล่าวว่า แท้จริงพวกเราได้ศรัทธาเข้ากับ
ท่านรซูล และพวกเราอมที่จะศรัทธาบันต่อท่านอะลี (เพื่อเป็นเคาะลีฟะฮ์) และพวกเราจะปฏิบัติ
ในสิ่งที่ท่านได้สั่งเสีย เหมือนที่พวกท่านได้ศรัทธา แล้วเมื่อไรพวกเขาได้เจอกับพวกเขาเอง ก็จะ
แสดงพฤติกรรมที่เย้ยหยันต่อท่านรซูล และต่อท่านอะลี พร้อมกล่าวว่า พวกนั้นเป็นคนลิแหรู¹²¹
และคนที่หลงผิด

6. ในใองการ (ฮาละฮิมรอน : 144)พระองค์อัลลฮุได้ตรัสว่า

وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ

ความว่า " และมุหัมมัดนั้นหาใช่อื่นใดนอกจากเป็นรซูลผู้หนึ่งเท่านั้นซึ่งบรร
ดารซูลก่อนจากเขาก็ได้ล่วงลับไปแล้ว แล้วหากเขาตายไปหรือเขาถูกฆ่าก็ตาม พวกเจ้าก็
หันหันห่างของพวกเจ้ากลับกระหมื่นหรือ"

อัลฮิยาซีฮ์ (ฮ.ศ.1380 : 1/199) ได้อธิบาย ใองการนี้ว่า หลังจากท่านรซูลเสียชีวิต
บรรดาเคาะหะบะฮ์ได้ตกลงอกศาสนาอิสลาม ออกวัน 3 ท่านเท่านั้น คือ อัลมิกดาต อะบูซัรเรณ และ
สัลมาน อัลฟาริซีฮ์ และอีกรายงานหนึ่งบอกว่า 4 ท่าน คนที่สี่คือ อัมมาร

มุหัมมัด อัลติญานี อัลลมะวีฮ์ (พ.ศ.2534 , 116-117) กล่าวว่า ใองการอัลกุรอาน
นี่เป็นที่ชัดเจนเกี่ยวกับบรรดาเคาะหะบะฮ์ของ ท่านรซูลที่จะหันหันห่างของเขากลับ (ละทิ้งศาสนา)
และมีส่วนน้อยที่จะยืนหยัด (ยึดถือศาสนา) ต่อไป อย่างไรก็ตามใองการแห่งอัลกุรอานได้ชี้ให้เห็นถึงคำ
กล่าวของพระองค์ไว้แล้ว ผู้ที่ยืนหยัดต่อสู้โดยไม่หันหลังกลับ นั้นแหละคือ ผู้กตัญญู และเขากล่าว
ต่อไปว่า สิ่งที่สำคัญก็คือว่าใองการเกี่ยวกับการหันหลังกลับนั้น อ้างถึงเคาะหะบะฮ์ทั้งหลายของ
ท่านรซูล ที่อาศัยอยู่ในนครมะดีนะฮ์กับท่านรซูล และบอกว่าการหันหลังกลับนั้นเกิดขึ้นภายหลัง
การเสียชีวิตของท่านรซูล

นอกจากนั้นแล้วมุหัมมัด อัลติญานี อัลลมะวีฮ์ (พ.ศ.2534 : 119)ได้อ้างหลาย
ใองการที่พระองค์อัลลฮุได้กล่าวหาว่าบรรดาเคาะหะบะฮ์เป็นผู้แตกแยกและขัดแย้งกันระหว่าง

¹²⁰ อัลฮัศกะวีฮ์ คือ อะบู มุหัมมัด อัลหะสัน อิบน์อะลี อิบน์มุหัมมัด อิบน์อะลี อิบน์มุลา อิบน์ญะอฺฟีร เกิดปี ค.ศ.
232 ที่เมืองมะดีนะฮ์ และเสียชีวิต ปี ค.ศ. 260 ที่เมือง ฮิมรอน

¹²¹ หมายถึงนักไสยศาสตร์

กันเอง โดยที่เขาได้สรุปออกมาว่า บรรดาเศาะหาบะฮ์นั้นได้แตกแยกกันหลังจากการสิ้นชีวิตของท่านรซูล พวกเขาไม่เห็นพ้องกันระหว่างกันเอง จนกระทั่งพวกเขาได้ทำสงครามระหว่างกันขึ้นมา ซึ่งการถอยหลังและความล้มล้างของมุสลิมทั้งมวล และเป็นเป้าหมายที่ศัตรูสามารถเอาชนะได้อย่างเด็ดขาดและง่ายดาย

จากข้อมูลที่ได้เสนอมานี้ จะเห็นได้ว่า ซ็อบฮ์ฮ์ได้ตีความโองการที่พระของศ็ได้ประทานแก่ท่านรซูลที่เกี่ยวกับมุนาฟิกว่า เป็นโองการที่ลงมาเพื่อที่จะแจ้งหรือเปิดโปงพฤติกรรมอันชั่วร้ายของบรรดาเศาะหาบะฮ์ทั้งหลาย เนื่องจากว่าพวกเขาได้ตกเป็นคนนอกศาสนา คนโกหก คนหน้าไหว้หลังหลอก คนชั่ว และคนที่เชื่อใจมิได้ เป็นต้น จนไม่สามารถที่จะรับรายงานต่างๆจากพวกเขา เนื่องจากพวกเขาขาดคุณสมบัติของความอะดัลละฮ์

การที่กลุ่มซ็อบฮ์ฮ์ได้นำประเด็นต่างๆ ข้างต้น แล้วอ้างว่าประเด็นเหล่านั้นเป็นประเด็นที่คลุมเครือกัน โดยพวกเขาได้ยกตัวบทอัลกุรอาน อัลหะดีษ และเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์มาเป็นข้ออ้างเพื่อสนับสนุนแนวคิดของตนที่เกี่ยวกับเศาะหาบะฮ์ ความจริงประเด็นนี้เป็นประเด็นที่คลุมเครือกันในกลุ่มซ็อบฮ์ฮ์เท่านั้น แต่ซ็อบฮ์ฮ์สนับสนุนะฮ์เชื่อว่าประเด็นนี้เป็นประเด็นที่ชัดเจนมาก มิใช่ประเด็นที่คลุมเครือกันเหมือนที่ซ็อบฮ์ฮ์เข้าใจ เพื่อให้เกิดความกระจ่างเกี่ยวกับประเด็นนี้ ผู้วิจัยจะนำข้อมูลมาชี้แจง และสรุปในบทวิเคราะห์ต่อไป